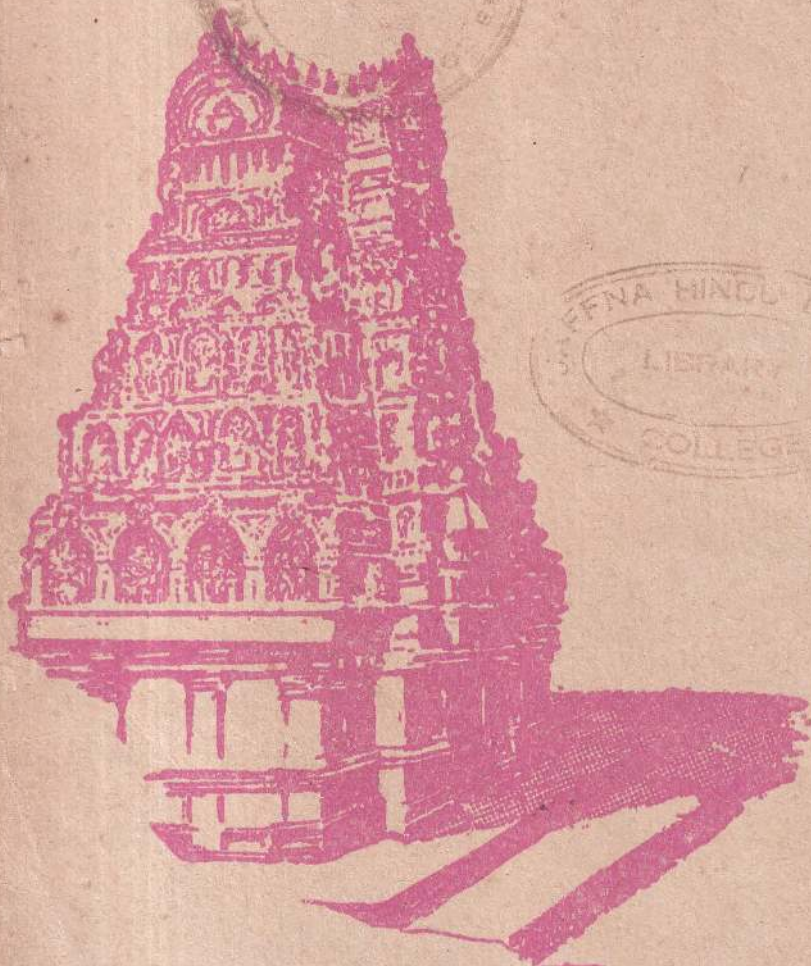

சைவ நெறி

ஐந்தாம் வகுப்பு

கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்

முதலாம் பதிப்பு	1979
இரண்டாம் பதிப்பு	1981
மூன்றாம் பதிப்பு	1982
நான்காம் பதிப்பு	1984
ஐந்தாம் பதிப்பு	1985
ஆறாம் பதிப்பு	1986

எல்லா உரிமையும் இலங்கை அரசினர்க்கே.

இந்நூல், இலங்கை அரசாங்க அச்சகக் கட்டுத்தாபனத்தில் அச்சிடப்பட்டு
பலவி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

NO. 122, 2nd FLOOR

சைவ நெறி

ஐந்தாம் வகுப்பு

கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்

இலவசக் கல்வியின் முழுப் பயனையும் பெறுதற்குப் பாடநூல்களையும் இலவசமாக வழங்க வேண்டும் என்று, நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் சனாதிபதி ஜே. ஆர். ஜயவர்த்தன அவர்கள் எடுத்துரைத்த ஆலோசனை 1980 ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயலாக மலர்ந்து, இந்நூல் உங்களுக்கு இலவசமாகக் கிடைக்கின்றது.

நல்லன கற்று
நலம் பெறுவீரென
நம்மர சளிக்கும்
நன்கொடை இந்நூல்.

நன்கிதைப் பேணி
நலமே கற்று
நற்குணம் பெற்ற
நற்குடி யாவீர்.

சிங்களர் தமிழர் முஸ்லிம் யாம்
சீருடன் பயின்று இணைந்தாலே
மங்களம் பொங்கும் பொன்னுலகாய்
மாண்புடன் விளங்கும் நம் இலங்கை.

லயனல் ஜயதிலக

கல்விச் சேவைகள் அமைச்சர்

முன்னுரை

சைவக் குழந்தைகள் அன்பே வடிவான கடவுளில் நம்பிக்கையை வளர்த்து அன்பின் வழி ஒழுகிச் சமயப் பாரம்பரியத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் பொருட்டு ஐந்தாம் வகுப்புப் பாடத்திட்டத்துக்கமைய இப்பாடநூல் எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்த நூலை உருவாக்க உதவிய நூல் வெளியீட்டு உபகுழுவுக்கும் எழுத்தாளர்களுக்கும் ஓவியர்களுக்கும் எனது நன்றி உரித்தாகுக.

எச். ஆர். சந்திரசேகர

ஆணையாளர்.

கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்,
புதிய செயலகம்,
மானிகாவத்தை,
கொழும்பு 10.

86.03.17

உ.
செய்யம்

கடவுள் வணக்கம்

நிருச்சிற்றம்பலம்

கைப்போது மல்துவிக் காதலித்து வாணோர்கள்
முப்போது முடிசாய்த்துத் தொழின்ற முதல்வனை
அப்போது மல்துவி ஐம்புலனும் அகத்தடக்கி
எப்போதும் இனியானை என்மனத்தே வைத்தேனே

நிருச்சிற்றம்பலம்

குறிப்புகள்:

1. கடவுள் நம்பிக்கையை வளர்த்தல்.
2. கடவுள் அன்பின் வடிவமானவர் என்பதை அறியச் செய்தல்.
3. அன்புவழி நின்று சித்தனை, சொல், செயல் என்பவற்றிற் சமயப் பண்புகளை வளர்த்தல்.
4. எமது சமய பாரம்பரியத்தைப் பின்பறும் நிலைப்பாடுகளில் உணர்ச்சி செய்தல்:

- (அ) கடவுள் மூர்த்தங்கள்
- (ஆ) வீட்டிற் சமயம்
- (இ) சூழலிற் சமயம்
- (ஈ) முனிவர்கள், அடியார்கள்

பொருளடக்கம்

பாடம்	பக்கம்
1. விநாயகரும் வேதவியாசரும்	1
2. தாட்சாயணி	4
3. வீரபத்திரர்	7
4. ஆலமர் கடவுள்	10
5. முருகன் திருக்கல்யாணம்	13
6. யாகம்	16
7. கோயிற் பூசை	18
8. சுவாமி தரிசனம்	21
9. உத்தமனாயிரு	24
10. அரிச்சந்திரன்	27
11. சிதம்பர நடனங் கண்ட முனிவர்கள்	30
12. கால் மாறி ஆடினார்	33
13. தடாதகை திருமணம்	35
14. இறைவனின் இசை	37
15. அருச்சுனன் தவம்	40
16. மங்கையர்க்கரசியார்	44
17. பூமாலை சாத்திய நாயனார்	47
18. பண்ணோடு இசை	49
19. பூசலார் கட்டிய கோயில்	52
20. அழகிய சிற்றம்பலமுடையான் எழுதியது	55
21. சிவபுராணம்	58
22. தொண்டர் சீர் பரவுவார்	62
23. திருமுறை ஒதல்	65
24. சமய குரவர்	67
25. குருபூசை	69
26. விசேட தினங்கள்	72
27. நாளும் கோளும்	74
28. யாத்திரை செல்லுவோம்	79
29. நகுஷன்	82
30. கண்ணனின் உபதேசம்	84
31. நாவலர் நன்மொழி	85

1. விநாயகரும் வேதவியாசரும்

வேதவியாசர் பராசர முனிவருடைய மகன். வேதங்களை நன்கு கற்றறிந்தவர். அதனால் வேதவியாசர் என்று புகழ் பெற்றவர். வேதங்களைத் தொகுத்தவர். மகாபாரதக் கதையை எமக்குத் தந்தவரும் வியாச முனிவரே.

வேதவியாசர் மகாபாரதக் கதையைத் தமதுமனத்திலே சிந்தித்தார். நூல் உருவாகியது. இதை எவ்வாறு உலகிற்குக் கொடுப்பது என்று எண்ணினார். உலகத்தைப் படைக்கும் பிரமதேவரைத் தியானித்தார். பிரமதேவர் காட்சி கொடுத்தார். வியாசர் கைகூப்பி வணங்கினார்.

“பகவானே, அருமையான நூல் எனது மனத்திலே உருவாகி யிருக்கிறது. எழுதுவதற்கு யாரும் இல்லையே” என்று முறைமிட்டார்.

“வியாசரே! உமது நூலை எழுதுவதற்கு விநாயகரைத் தியானியும்” என்று கூறி மறைந்தார் பிரமதேவர்.

வியாசர் விநாயகரைத் தொழுதார். விநாயகர் தோன்றினார். “பாரதத்தை நான் சொல்லத் தேவரீர் எழுத வேண்டும்” என்று வியாசர் பிரார்த்தனை செய்தார்.

“வியாசரே! உமது வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால் ஒரு நிபந்தனை. எழுதத் தொடங்கினால் நான் நிறுத்த மாட்டேன். தொடர்ச்சியாகச் சொல்ல வேண்டும். அப்பொழுது தான் எழுதுவேன்” என்றார்.

வியாச முனிவர் கதைத் தொடர்புகளை மனத்தில் ஒழுங்கு படுத்தினார். பாடல்களைத் தொடர்ந்து சொல்லிக்கொண்டே.

பிள்கியாரும் வேதவியாசரும்

போனார். விநாயகப்பெருமான் விரைவாக எழுதினார். பாரதம் என்ற நூல் எழுதப்பட்டது. மகாபாரதமாக எமக்குக் கிடைத்தது.

அச்சு இயந்திரம் இல்லாத காலம் அது. நூல்களை மனனம் செய்தவர்களே நடமாடும் நூலகங்களாக விளங்கினர். வியாசர் பாரதத்தைத் தம்முடைய மகன் சுசுமுனிவருக்குச் சொன்னார்.

எமக்கு மகாபாரதக் கதையைச் சொல்லியவர் வைசம்பாயனர் என்ற முனிவர். ஜனமேஜயன் என்ற அரசன் நடத்திய யாகத்திலே வைசம்பாயனர் மகாபாரதக் கதையை விரிவாகச் சொன்னார். வைசம்பாயனர் கூறியவாறு சூத முனிவர் தைமிசாரணிய வனத்திலுள்ள ஏனைய முனிவர்களுக்குச் சொன்னார்.

இவ்விதமாக மகாபாரதம் எமக்குக் கிடைத்தது.

காப்பு

பவளமால் வரையில் நிலவெறிப் பதுபோல்
 பரந்தநீர் றழகுபச் சுடம்பில்
 திவளமா துடன்நின்று ஆடிய பரமன்
 சிறுவனைப் பாரதப் பெரும்போர்
 தவளமா மருப்புஒன்று ஒடித்துஒரு கரத்தில்
 தரித்துஉயர் கிரிப்புறத்து எழுதும்
 கவளமா களிற்றின் திருமுகம் படைத்த
 கடவுளை நினைந்துகை தொழுவாம்

— திருவாதவூரடிகள் புராணம் —

பயிற்சி:

1. விநாயகப் பெருமானுடைய வேறு பெயர்களை அறிக.
2. விநாயகர் பற்றிய வேறு புராணக் கதைகளை ஆசிரியரிடம் கேட்டு அறிக.
3. மகாபாரதக் கதையை ஆசிரியரிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்க.

2. தாட்சாயணி

படைத்தற் கடவுள் பிரமதேவர். அவருடைய மகன் தக்கன். பிரமதேவனை விதி என்றும், தக்கனைச் சிறுவிதி என்றும் அழைப்பர்.

தக்கன் சிவபெருமானை நோக்கிப் பலகாலம் தவம் செய்தான். உலகில் சிறப்பாக வாழ்வதற்குரிய சகல விதச் செல்வங்களும் தனக்கு வேண்டும் என்று சிவபெருமானிடம் வரம் கேட்டான். அது மட்டுமன்றி, பார்வதி தேவியே தனக்கு மகளாகவும், சிவபெருமானே தனக்கு மருகராகவும் வர வேண்டும் என்றும் பிரார்த்தித்தான். சிவபெருமான் அவன் கேட்டவற்றையெல்லாம் கொடுத்தார்.

சிவனின் அருளால், தக்கனுக்குப் பார்வதி தேவியே மகளாகத் தோன்றினார். தக்கனுக்கு மகள் என்றபடியால் தாட்சாயணி என்ற பெயர் அம்பிகைக்கு வழங்கலாயிற்று. உரிய பருவத்திற் சிவபெருமானே வந்து தாட்சாயணியைத் திருமணஞ் செய்தார். வரங் கொடுத்தபடி அவர் தக்கனுக்கு மருமகன் ஆனார். சிவபெருமான் தனக்கு மருமகன் என்பதனால் தக்கன் செருக்கடைந்தான். தன்னைவிட உலகில் மேலானவர் இல்லை என இறுமாப்புக் கொண்டான்.

தக்கன் ஒருமுறை யாகம் ஒன்றைச் செய்யத் தொடங்கினான். இதுவரை எவரும் கண்டறியாத அளவுக்குச் சிறப்பாகச் செய்யவேண்டும் என்று நினைத்தான். உலக நன்மைக்காகத்தான் யாகம் செய்வது வழக்கம். தக்கன் தனது பெருமையை நிலைநாட்டுவதற்காகவே யாகம் செய்தான்.

யாகத்திற்குத் தேவர்கள் எல்லோரையும் அழைத்தான். மருமகன்தானே எனச் சிவபெருமானை அலட்சியம் செய்தான். அவருக்கு அழைப்பு அனுப்பவில்லை எனினும், தாட்சாயணி

தக்கனும் தாட்சாயனியும்

தந்தை நடத்தும் யாகத்தைப்பற்றிக் கேள்வியுற்று அங்கு சென்றான். உலக முதல்வனான சிவபெருமானே யாகத்திற்கு அழையாது விட்டது தவறு என்பதைத் தந்தைக்குச் சுட்டிக் காட்டினான்.

தக்கன் தான் செய்தது தவறு என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை. சிவபெருமானே உலக முதல்வர், உலகை இயக்குபவர் என்பதை மறந்தான். சிவபெருமானே அவமதித்துப் பேசினான். சிவனை நிந்திப்பது பாவம்! என்று தாட்சாயணி எவ்வளவோ சொல்லியும் தக்கன் கேட்கவில்லை. சிவனை நிந்தித்துப் பேசினான். சிவனைப்பற்றித் தந்தை கூறும் இழிமொழிகளைத் தாட்சாயணியாற் பொறுக்க முடியவில்லை. சிவ நிந்தை கேட்டலே பாவம் என்று நினைத்தாள். தன் இரு செவிகளையும் மூடிக்கொண்டாள். தந்தையின் பிடிவாதமான பேச்சைத் தாங்க முடியாமல் ஓம அக்கினியிலே பாய்ந்தாள். சிவன் பக்கத்தில் வந்து சேர்ந்தாள்.

பயிற்சி:

1. தக்கன் ஏன் செருக்கடைந்தான்?
2. யாகம் செய்வதனால் ஏற்படும் பயன் என்ன?
3. யாகத்திற்குச் சிவபெருமானைத் தக்கன் ஏன் அழைக்கவில்லை?
4. கடைசியிலே தாட்சாயணி என்ன செய்தாள்?
5. யாகங்களின் பெயர்களைக் கேட்டறிக.

3. வீரபத்திரர்

தக்கன் யாகத்தில் அம்பிகை அலட்சியப்படுத்தப்பட்டாள். அதனால் இறைவன் தம் உக்கிர வடிவம் கொண்டார். இவ் வடிவத்திலிருந்து வீரபத்திரர் தோன்றினார்.

தக்கனது யாகத்தை அழித்துவிட வேண்டும், தக்கனுக்கு நல்லறிவு புகட்ட வேண்டும் எனத் திருவுளங் கொண்டார். வீரபத்திரர் சிவபெருமானது திருவுளக் குறிப்பினை நிறைவேற்றப் புறப்பட்டார்.

“சிவ நிந்தனை செய்தவர்களுக்கும் கேட்டவர்களுக்கும் நல்ல தண்டனை கொடுப்பேன்” என்ற உக்கிரத்துடன் தக்கனது யாக மண்டபத்துக்கு வீரபத்திரர் வந்தார். தேவர்கள் யாக மண்டபத்தில் இருந்தனர். வீரபத்திரர் வந்ததைக் கண்டனர். பயந்து நடுநடுங்கினர். வீரபத்திரர் யாகசாலையை அழித்தார். தக்கன் வெட்கிப்போய் நின்றான். யாகசாலை போர்க்களம் போலாயிற்று. தக்கனது செருக்கும் நீங்கிற்று.

“சிவனுக்கு முதன்மை கொடாதபோது நீங்கள் இங்கே அவிப்பொருளுக்கு ஆசைப்பட்டு வந்தீர்களா” என்று வீரபத்திரர் தேவர்கள்மீது கோபித்தார். தேவர்கள் மௌனமாக இருந்தனர். வீரபத்திரருக்குக் கோபம் மிகுந்தது. கதாயுதத்தைச் சுழற்றினார். யாகசாலை அதிர்ந்தது. பிரமனுடைய தலையிற் குட்டினார். இந்திரன் வீரபத்திரரது அடிதாங்கமுடியாது அவருடைய பாதத்திலே சுருண்டு விழுந்தான். இவற்றைப் பார்த்ததும் ஏனைய வீரர்கள் அஞ்சினார்கள். ஒடுவதற்கு இடந் தெரியாது தவித்தார்கள். சந்திரன் மறைந்துபோக முயற்சித்தான். வீரபத்திரர் எட்டி உதைத்தார். சந்திரன் நிலத்தில் வீழ்ந்தான். உடல் தேய்

வீரபத்திரர்

வீரபத்திரர் சந்திரனைத் தேய்த்தார். சூரியன் ஒடுவதைப் பார்த்ததும் எட்டி இடித்தார். சூரியனது பற்கள் கீழே சொரிந்தன. இந்திரன் குயிலாக மாறி ஆகாயத்திற் பறந்தான். வானினால் வீரபத்திரர் வெட்டினார். அவன் கை ஒடிந்து வீழ்ந்தான். அக்கினி ஒதுங்கி நின்றலும் அவனது கைகளை வெட்டினார். இப்படியாக வீரபத்திரர் தேவர்கள் யாவரையும் நன்கு தண்டித்தார்.

யாகத்தின் உருவமாக விளங்குபவர் சிவபெருமான் என்று பெரியவர்கள் கூறுவர். சிவபெருமானை மறந்து, செய்த யாகம் எவ்வித பலனைத் தரும் என்பதற்குத் தக்க னுடைய யாகம் ஓர் உதாரணம்.

பயிற்சி:

1. வீரபத்திரர் எப்படித் தோன்றினார்?
2. வீரபத்திரர் எப்படியான தோற்றம் உடையவர்?
3. தக்கன் ஏன் வெட்டி நின்றான்?
4. யாகத்திற்கு வந்த வீரபத்திரர் என்ன செய்தார்?
5. தக்கன் யாகம் சீர்குலைத்ததற்குக் காரணம் யாது?

4. ஆலமர் கடவுள்

ஆனந்தன் சிவன்கோயிலின் உள்வீதியை வலம் வந்து கொண்டிருந்தான். மூலத்தானத்தின் தெற்குப் புறத்தே ஒரு விசித்திரமான கற்சிலையைக் கண்டான். மூர்த்தி ஒரு மரநீழலில் அமர்ந்திருக்குங் காட்சி. அவருடைய முகத்தில் இளமையும் சாந்தமும் வடிந்துகொண்டிருந்தன. நான்கு முனிவர்கள். முதுமையடைந்தவர்கள். அவர் முன்பு ஆழ்ந்த சிந்தனையில் இருந்தார்கள். ஆனந்தனுக்குப் புதுமையாக இருந்தது.

“அப்பா! இந்த மூர்த்தி யார்?” என்று அருகே வந்து கொண்டிருந்த தகப்பனரைக் கேட்டான்.

“அவரே தட்சணமூர்த்தி. அவர் தெற்கு நோக்கி இருப்பதைப் பார். அவரைத் ‘தென்முகப் பெருமான்’ என்றுஞ் சொல்வோம். அவரைப் பற்றிய கதை மிகவுஞ் சுவையானது” என்றார் தகப்பனார்.

“அது என்ன அப்பா? சொல்லுங்கள்” என்றான் ஆனந்தன் ஆவலோடு.

தகப்பனார் சொல்லத் தொடங்கினார்.

“சனகர், சனாதனர், சனந்தனர், சனக்குமாரர் என நான்கு முனிவர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் வேதங்களைச் சரிவரப் படித்தவர்கள். சமயச் சடங்குகள் நன்றாகத் தெரிந்தவர்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு மெய்யறிவு வரவில்லை. ‘சுவாமி யிடத்திலே கேட்டு அறிவோம்’ என்று திருக்கைலாய மலைக்குச் சென்றார்கள்.

கடவுள் எல்லாம் அறிபவர் அல்லவா? முனிவர்களுடைய வரவை எதிர்பார்த்தார். ‘முனிவர்கள் வந்தால் என்னிடம் அனுப்பு’ என்று நந்தியெம்பெருமானிடஞ்

தட்சணமூர்த்தி

சொன்னார். மலைச்சாரலிற் கல்லில் முனைத்த ஆலமரம் ஒன்
 றிருத்தது. அதைக் 'கல்லால மரம்' என்பர். அந்த
 மரத்தின் கீழே தெற்குநோக்கி அமர்ந்துகொண்டார் சுவாமி.

முனிவர்கள் வந்தனர். சுவாமியிடம் தங்கள் குறையைக்
 கூறினர்.

சுவாமி வலதுகைப் பெருவிரலையும் சுட்டு விரலையும்
 சேர்த்து மௌனமாக இருந்து ஞானத்தை விளங்க
 வைத்தார். முனிவர்களும் அந்த நிலையைப் பார்த்தனர்.
 சிந்தித்துத் தெளிந்துகொண்டனர்."

தகப்பனார் சொன்ன கதை ஆனந்தனைச் சிந்திக்க
 வைத்தது. தான் பார்த்தது வெறும் கற்சிலை அன்று. கற்
 சிலையிலே கதையும் அரிய கருத்தும் இருக்கிறது என்பது
 அவனை வியக்கவைத்தது. சிலையின் முகத்தில் வடியுஞ்
 சாந்தம் ஆனந்தன் மனத்தையுங் கவர்ந்தது. அவன் தன்னை
 மறந்து சில நிமிடநேரம் தட்சணமூர்த்தியின் சிலையையே
 உற்றுப் பார்த்தபடி நின்றான். அவன் மனத்தில் மிகுந்த
 அமைதியும் திருப்தியும் உண்டாயின.

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்றால மரநிழற்கீழ் அருமறைகள் தானருளி
 நன்றாக வானவர் மாமுனிவர் நாள்தோறும்
 நின்றார் ஏத்தும் நிறைகழலோன் புனைகொன்றைப்
 பொன்தாது பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ

திருச்சிற்றம்பலம்

— திருவாசகம் —

பயிற்சி:

1. மரநீழலில் இருந்த மூர்த்தியின் தோற்றம் எப்படி இருந்தது?
2. தட்சணமூர்த்தி எப்பக்கம் நோக்கி இருப்பார்?
3. அவரிடம் உபதேசம் கேட்போர் யார்?
4. முனிவர்கள் ஏன் கடவுளிடம் வந்தனர்?
5. சுவாமி முனிவர்களது சந்தேகத்தை எப்படித் தீர்த்து வைத்தார்?

5. முருகன் திருக்கல்யாணம்

திருமாலுக்குப் புதல்வியர் இருவர் இருந்தனர். மூத்த மகள் அமுதவல்லி. இளைய மகள் சுந்தரவல்லி. இவர்கள் இருவரும் முருகப்பெருமானுடைய பேரழகினை அறிந்து அவரே இருவருக்கும் மணாளாக வேண்டும் என்று நினைத்துத் தவம் செய்தனர். முருகன் அவர்களுக்கு முன் காட்சி கொடுத்தார். இருவரும் தம்மை மணந்துகொள்ள வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தனர். முருகன் ஒருவரைத் தேவர் உலகிலும், மற்றவரைப் பூவுலகிலும் பிறக்கும்படியும், தக்க தருணத்திலே தாம் திருமணம் செய்வதாகவும் அருளிச் செய்தார்.

அமுதவல்லி தேவலோகத்திலே சிறு பெண் குழந்தையாகத் தோன்றினாள். ஐராவதம் என்னும் இந்திரனுடைய யானை இப் பெண்குழந்தையைக் கண்டது. இதற்குத் தெய்வ யானை என்னும் பெயரிட்டு இந்திரன் அன்புடன் வளர்த்தான்.

முருகப் பெருமான் தேவர் துயர்துடைக்கச் சூரனையும் பரிவாரங்களையும் சங்கரித்தார். இந்திரன் பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தான். முருகப் பெருமானுக்கு நன்றி கூறினான். தன் வளர்ப்பு மகளாகிய தெய்வயானை அம்மையாரைத் திருமணஞ் செய்தருள வேண்டும் எனப் பிரார்த்தித்தான். முருகப் பெருமான் இந்திரனது வேண்டுகோளை ஏற்றுத் தெய்வயானை அம்மையாரைத் திருமணஞ் செய்தருளினார்.

சுந்தரவல்லி பூவுலகத்திலே நீண்டகாலந் தவம் செய்தாள். அவள் நம்பிராசன் மகளாக வள்ளி என்னும் பெயருடன் வள்ளிமலையில் வளர்ந்தாள்.

வள்ளியை ஆட்கொள்வதற்கு மனித உருவிலே முருகன் பூவுலகத்திற்கு வந்தார். வேடனாக, வேங்கை மரமாக,

வள்ளி தெய்வயானை சமேத ஆறுமுகசுவாமி

கிழவராக வந்து வள்ளி முன்னிலையிற் பல திருவிளையாடல்கள் புரிந்தார். வள்ளி தன்னை உணர்ந்தாள். முருகனைச் சரணடைந்தாள். முருகன் வள்ளியைத் திருமணஞ் செய்தருளினார்.

வள்ளி, தேவயானை இருவரும் முருகனின் இச்சாசக்தியும் கிரியா சக்தியுமாக விளங்குகின்றனர்.

பயிற்சி:

1. திருமாலின் புதல்வியர் யார்?
2. அவர்களுக்கு முருகன் எவ்வாறு அருள் புரிந்தார்?
3. தேவர் துயர் எப்படித் தீர்ந்தது?
4. இந்திரன் எப்படி நன்றிக்கடன் செலுத்தினான்?
5. வள்ளிமுன் முருகன் செய்த திருவிளையாடலை விபரமாக ஆசிரியரிடம் கேட்டறிக.

6. யாகம்

கோயில்களிற் பலவிதமான யாகங்கள் நடைபெறுகின்றன. யாகங்கள் நிகழும்போது அந்தணர்கள் மக்கள் நன்மை பெறவேண்டும் என வாழ்த்துவர்.

அக்கினியை முதலிலே அழைப்பர். ஓமம் வளர்ப்பதற்கு ஏற்ற இடமே ஓம குண்டம் எனப்படும். தேவர்களை அழைத்துவருந் தூதுவனாக அக்கினி விளங்குகிறான். ஓம குண்டத்தில் அக்கினி வளர்த்து நெய் சொரியும்போது அதை ஆகுதி என்கிறோம். தேவர்களின் பெயர்களைச் சொல்லி அவர்களை அழைக்கிறோம். அக்கினியில் நெய் சொரிகிறோம். மாமரத்தின் சிறு சுள்ளி, பலாசுமரத்தின் இலை, அறுகு, தருப்பை, பழம், பாக்கு, வெற்றிலை, தேங்காய், அன்னம், நெற்பொரி ஆகியவற்றை அவிப்பொருள் என்று கூறுவர்.

ஓம குண்டம்

யாகங்களிலே தேவர்களை அழைத்து அவிப் பொருள் கொடுப்பர். ஆகுதி சொரிவர். தேவர்கள் மகிழ்ச்சியடைவர். யாகம் செய்தவர்கள் வேண்டியவற்றைப் பெறுவர். யாகங்களில் ஓமம் வளர்க்கும்போது ஓமப் புகை வான்ளாவப் பரவும். யாகம் முடிவதற்கு முன்னரே அது பெருமழை யாகப் பொழியும். யாகத்தின் பலன் உடனே கிடைத்து விடுகிறது. மழையினால் ஆறுகள் குளங்கள் நிறைகின்றன. வயல்களில் நீர் பெருகுகிறது. விளைச்சல் நன்றாக அமைகிறது. வீடுகளில் நெல் பொலிகிறது. பசுக்கள் பால் சொரிகின்றன. நாடு வளம் பெறுகிறது. நன்மை பெருகுகிறது மக்கள் இன்பமாக வாழ்கின்றனர்.

வான்முகில் வழாது பெய்க
மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை யரசு செய்க
குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்க ளோங்க
நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவ நீதி
விளங்குக உலக மெல்லாம்

—கந்தபுராணம்—

பயிற்சி:

1. ஓமகுண்டம் என்றால் என்ன?
2. ஆகுதி என்றால் என்ன?
3. சமித்து என்றால் என்ன?
4. அவிப்பொருள்கள் எவை?
5. யாகம் செய்வதன் நோக்கம் என்ன?

7. கோயிற் பூசை

கோயில்களில் அதிகாலையிலே திருப்பள்ளியெழுச்சி பாடுவர். சுவாமியைப் பள்ளி அறையிலிருந்து துயில் எழுப்புவது திருப்பள்ளியெழுச்சி.

அதன்பின் உதய காலப் பூசை நடைபெறும். அப்பொழுது மூலத்தான மூர்த்திக்கு அபிடேகம், நிவேதனம், ஆராதனை முதலியன இடம்பெறும். நண்பகலில் உச்சிக்காலப் பூசை உண்டு. மாலை ஆறு மணிக்குச் சாயரட்சைப் பூசை. இரவு எட்டு மணியளவில் அர்த்தசாமப் பூசை இடம்பெறும். இங்ஙனம் ஒவ்வொருநாளும் கோயிலில் நடைபெறுவதே நித்திய பூசை.

ஆண்டுக்கு ஒருமுறை கோயில்களில், பத்து நாள் முதல் இருபத்தைந்து நாள் வரை விசேட அபிடேக ஆராதனைகள் இடம்பெறும். இது நைமித்திய பூசை எனப்படும். நித்திய பூசையில் ஏற்படும் குறைகள், நைமித்திய பூசையில் நிறைவு பெறும். நைமித்திய பூசை, விசேட அபிடேகம், திருவிழா ஆகியன கோயிலைச் சிறப்படையச் செய்கின்றன.

கொடிமரம் உள்ள கோயில்களில் கொடியேற்றத் திருவிழாவும், தேர், தீர்த்தம், பூங்காவனம் ஆகிய திருவிழாக்களும், ஏனைய சிறப்பு விழாக்களும் இடம்பெறும்.

கொடியேற்றத் திருவிழா நடைபெற வசதியில்லாத கோயில்களில் அலங்காரத் திருவிழாக்கள் இடம்பெறும்.

திருவிழாக்கள் கோயில்களிலே சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படும். மூலத்தான மூர்த்தி நன்றாக அலங்கரிக்கப் பெற்றிருப்பர். உள்வீதிகளில் அமைந்திருக்கும் மூர்த்திகள் பட்டு ஆடைகளாலும் பூமாலைகளாலும் அலங்காரம் செய்யப் பெற்றிருப்பர்.

கோயிலிற் பூசை நடைபெறல்

சாயங்காலப் பூசை முடிந்ததும் வசந்த மண்டபப் பூசை தொடங்கும். வசந்த மண்டபத்தில் எழுந்தருளி மூர்த்தி திருவாசியில் அழகுடன் வீற்றிருப்பர். குருக்கள், தூபம், தீபம், அடுக்குத்தீபம். இடபதீபம், புருடதீபம், பஞ்சதீபம். முத்தீபம், ஏகதீபம், கும்பதீபம் ஆகிய வற்றைக் காட்டுவர். பின்னர் கர்ப்பூர ஆராத்தி எடுப்பர். குடை, கொடி, ஆலவட்டம், சாமரை, விசிறி, கண்ணாடி, வெற்றிக்கொடி முதலியவற்றைக் காட்டுதலாகிய உபசாரம் நடைபெறும். அதன்பின் பஞ்சாராத்தி காட்டித் துதிப்பர். அதைத் தொடர்ந்து வேத பாராயணம், தேவார பாராயணம் ஆகிய தோத்திரங்கள் இடம்பெறும்.

அதனை அடுத்து, சுவாமி வாகனத்தில் எழுந்தருளி அடியார்கள் சூழ, மங்கள வாத்தியம் இசைக்க, உலா வருவார். உலா முடிந்ததும், சுவாமி கோயிலுக்குள் வசந்த மண்டபத்தில் வீற்றிருப்பார். கோயிலுக்கு வரும் அன்பர்கள் சுவாமியின் அருளைப் பெறுவர்.

பயிற்சி:

1. கோயில்களில் அதிகாலையிற் பாடும் பாடலை எப்படி அழைப்பர்?
2. உதய காலப் பூசை எப்போது நடைபெறும்?
3. நன்பகல் நடைபெறும் பூசையின் பெயர் என்ன?
4. 'கொடியேற்றத் திருவிழா எத்தகைய கோயில்களில் நடைபெறும்?
5. திருவிழாக் காலங்களிற் கோயிலுக்குச் சென்றிருக்கிறீர்களா? அங்கு நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்குபடுத்திக் கூறுக.

8. சுவாமி தரிசனம்

வெள்ளிக்கிழமை ஆனந்தன் கோயிலுக்குப் போனான். கோயிலிலே கூட்டுப் பிரார்த்தனை. கூட்டு வழிபாடு முடிந்த பின் பிரசங்கம். இடம்பெறும்.

கோயிலின் முகாமையாளர் மிக நல்லவர். அன்பானவர். மென்மையாகப் பேசுவார். அவருக்குக் கோபமே வராது. கோயிலில் விசேட நிகழ்ச்சி என்றால் தலைவர் உற்சாகத்துடன் முன்னுக்கு நிற்பார். கோயில் சுத்தமாகவும், வழிபட வருவோர் அமைதியாகவும் இருப்பதை இவர் நன்கு கவனிப்பார்.

கால்களைக் கழுவி ஆனந்தன் கோயிலுக்குள் நுழையும் போது அபிடேகம் நிகழ்ந்துகொண்டிருந்தது. ஆண்கள் ஒரு பக்கமும் பெண்கள் ஒரு பக்கமுமாக நின்றனர். ஒழுங்காக நின்று வழிபடுதல் பார்ப்பதற்கு அழகாக இருந்தது. எவ்வளவு தூரத்தில் நின்றாலும் சந்நிதானத்தைத் தரிசிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. அபிடேகம், ஆராதனைகளை எல்லோரும் காணக்கூடியதற்கான ஒழுங்குகளைத் தலைவர் கவனித்தார்.

தீபாராதனை முடிந்தது. 'சிவ சிவ' 'அரோகரா' என்ற ஒலி வாளைப் பிளந்தது. குருக்கள் கற்பூரத் தட்டை, அடியவர்கள் வழிபட வெளியே கொணர்ந்தார். எல்லோரும் ஒழுங்காக நின்று இரு கைகளாலுங் கற்பூரத் தட்டைத் தொட்டுக் கண்களில் ஒற்றிக்கொண்டனர். ஆனந்தனும் அடக்கமாக, தனது முறை வரும் வரை காத்து நின்றான். பூசை வழிபாடு முடிந்ததும் கூட்டுப்பிரார்த்தனை தொடங்கியது. தேவாரத் திருப்பதிகங்கள், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, திருப்புராணம், திருப்புகழ் முதலியன பாடி முடிந்தபின் பிரசங்கஞ் செய்பவர் எழுந்தார். 'அன்பே சிவம்' என்ற தலைப்பிற் பேசினார்.

கூட்டுப் பிரார்த்தனை

“இறைவன் அன்பு மயமானவன். அவனிடம் நாம் அன்பாக இருக்கிறோம். எல்லா உயிர்களிடமும் நாம் அன்பு செலுத்தவேண்டும். நாம் இறைவனை வழிபடும்போது எமக்கு மட்டுமன்றிப் பிறருக்கும் இறைவன் எல்லா நன்மைகளும் செய்யவேண்டும் எனப் பிரார்த்திக்கவேண்டும். நாம் மனத்திலும் நன்மையையே நினைத்துச் சொல்லிலும் செயலிலும் பிறருக்கு நன்மையையே செய்தால் எமக்கும் இறைவன் நன்மையே செய்வார்” என்றார் பிரசங்கம் செய்தவர்

ஆனந்தன் ‘நான் எப்பொழுதும் நல்லவனாக வாழ்வேன்; பிறரிடம் அன்பாகப் பழகுவேன்; பிறருக்கு எப்போதும் உதவி செய்வேன்’ என்று உறுதிகொண்டான் அவனுக்கு உலகம் இன்ப மயமாகத் தோன்றியது.

கீழிட்ட இடங்களை நிரப்புக :

1. நாம் கோயிலின் சந்நிதானத்தை வணங்கும்போது.....
..... நின்று வணங்குவோம்.
2. பிறர் துன்பமடையும்போது நாம்
வேண்டும்.
3. இறைவன் எல்லா உயிர்களிடமும்.....உடையவர்.
4. நாம் பிறருக்கு உதவி செய்தால்
உதவி செய்வார்.

9. உத்தமனாயிரு

ஆனந்தன் மிகச் சிறுவனாய் இருந்த காலத்தில் ஒரு நாள் தன் தந்தையாருடன் அளவளாவிப் பேசிக்கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது அடுத்த வீட்டுப் பாட்டனார் ஏதோ அலுவலாய் அங்கு வந்தார். பாட்டனாரைக் கண்டதும் ஆனந்தனின் தந்தையார் எழுந்துசென்று, அவரைக் கையிற் பிடித்துக் கூட்டிவந்து வசதியான ஓர் ஆசனத்தில் இருத்தினார். அதன்பின்பே பேசத் தொடங்கினார்.

தகப்பனார் பாட்டனாரைக் கண்டு எழுந்தபொழுது ஆனந்தன் தானும் எழும்பினான். பாட்டனரை அவர் பிடித்துச் சென்றபொழுது தானும் கிழவரை அணைத்துச் சென்றான். இவை யாவும் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவனுக்கு இயல்பாக எழுந்த செயல்கள். நாங்கள் பெரியார்களின் செயல்களைப் பார்த்துச் செய்வது வழக்கந்தானே!

வயது சிறிது முதிர்ந்த காலத்தில் ஆனந்தன் பெரியோரைக் கனம் பண்ணுவதைப் பற்றித் தன் தந்தையாரிடமிருந்து விபரமாகக் கேட்டு அறிந்துகொண்டான்.

நாம் நம் பெற்றோர்களுக்கும் குருமார்களுக்கும் வயதில் மூத்தோர்களுக்கும் மதிப்புக் கொடுத்து நடக்கவேண்டும். பெற்றோரைக் காலையில் எழுந்தவுடனும், இரவில் நித்திரை செய்யப் புகுமுன்னும் பாதம் பணிந்து வணங்கவேண்டும். வித்தியாகுரு, தீட்சாகுரு ஆகிய இருவரிடமும் இயன்ற மரியாதையோடு நடந்துகொள்ளவேண்டும். சமயகுருமார் விபூதிப் பிரசாதம் தரும்பொழுது கும்பிட்டு இரண்டு கைகளாலும் பெறவேண்டும். வீட்டுக்கு வரும் எந்த ஒரு பெரியவரையும் கண்டபொழுது ஆசனம் விட்டெழுந்து, முகமலர்ந்து, இன்சொற் கூறி மரியாதை செய்து, அவர்களுக்கு இயன்ற பணி செய்தல் வேண்டும். அவர்கள்

இரு கைகளாலும் வீழ்தி வாங்கல்

போகும்பொழுது அவர்களுடன் வாயில் வரை சென்று வழி யனுப்ப வேண்டும்.

திருநாட்களின்போது நாம் பெரியவர்களைத் தேடிச் சென்று அவர்களுடைய ஆசீர்வாதம் பெறுதல் நன்று.

பயிற்சி:

1. காலையிலும் மாலைிலும் பாதம் பணிந்து யாரை வணங்குதல் வேண்டும்?
2. திருநாட்களிற் பெரியவர்களிடமிருந்து யாம் பெறவேண்டியது யாது?
3. வீட்டுக்கு வரும் பெரியவர் ஒருவரை உபசரிக்கும் முறை பற்றிக் கூறுக.
4. குருவிடம் எவ்வாறு நடந்துகொள்ள வேண்டும்?
5. இன்சொல் பற்றிய பாடல் ஒன்றினைக் கேட்டறிக.

10. அரிச்சந்திரன்

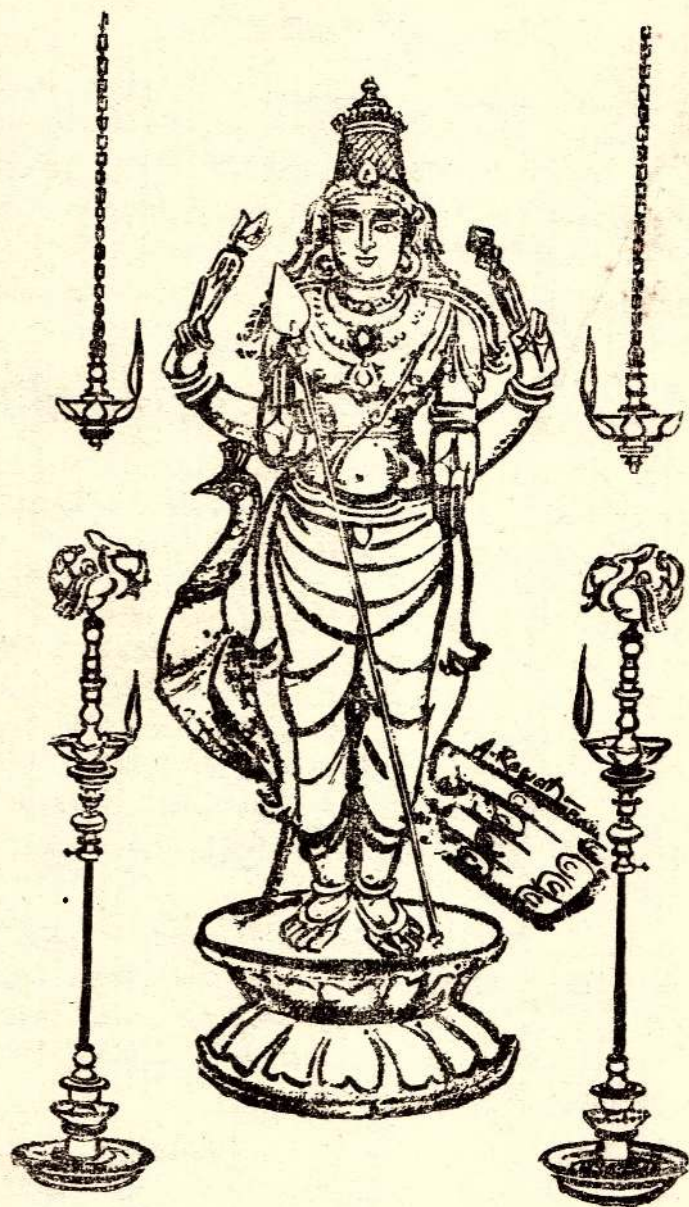
“சத்யம்வத” என்னும் வேதவாக்கு “உண்மை பேசு” என்று எமக்கு அறிவுறுத்துகிறது. “சத்யம் ஏவ ஜயதி” என்னும் வாக்கியம் “உண்மையே என்றும் வெற்றி தரும்” என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. உண்மை பேசிப் புகழ் பெற்றவன் அரிச்சந்திரன்.

அரிச்சந்திரன் அயோத்தியை ஆண்டான். அவனது மனைவியின் பெயர் சந்திரமதி. இவர்களுக்கு தேவதாசன் ஒரே மகன். அரசாட்சியில் நேர்மையைக் கடைப்பிடித்து உண்மை பேசியதால் உலகம் முழுவதும் அரிச்சந்திரனது புகழ் பரவியது.

விசுவாமித்திரர் அரிச்சந்திரனைச் சோதிக்க விரும்பினார். அவனை எப்படியாவது பொய் பேசச் செய்வதற்குப் பல முயற்சிகள் செய்தார். அரிச்சந்திரனது மனம் உண்மை பேச வேண்டும் என்று உறுதிப்பட்டுவிட்டது. விசுவாமித்திர முனிவர் யாகம் செய்யவேண்டும் என்று அரிச்சந்திரனிடம் பொன் கேட்டார். அரிச்சந்திரன் முனிவர் கேட்ட பொன் தருவதாகக் கூறினான். முனிவர் தேவைப்படும்போது கேட்டு வாங்குவதாகச் சொல்லிச் சென்றார். மீண்டும் வந்து விசுவாமித்திர முனிவர் அரிச்சந்திரனிடம் அவனுடைய அரசரிமையையே தந்துவிடுமாறு கேட்டார். அரிச்சந்திரன் மனம் உவந்து அரசரிமையை முனிவரிடம் கொடுத்தான்.

அரசரிமையைப் பெற்றுக்கொண்ட முனிவர் அரிச்சந்திரனிடம் முன்னர் தருவதாகக் கூறிய பொன்னைத் தருதல் வேண்டும் என்று கேட்டார். அரிச்சந்திரன் தனது மனைவியையும் மகனையும் விற்றுப் பொன்னைப் பெற்று விசுவாமித்திர முனிவரிடம் கொடுத்தான்.

விசுவாமித்திர முனிவருடைய ஏவலாளர் நட்சத் திரேயர் தமக்குக் கூலி தரவேண்டும் என்றார். அரிச்சந்திரன்

திரன் தன்னையே சுடலைக் காப்பாளருக்கு அடிமையாக்கிப்
பொன்பெற்று நட்சத்திரேயருக்குக் கொடுத்தான்.

இவ்விதமாகத் தனக்கு என்ன துன்பம் நேர்ந்த
போதும் உண்மை பேசுவதை ஒரு விரதமாகப் பாதுகாத்
தான் அரிச்சந்திரன். முடிவில் தனது இராச்சியத்தையும்
பெற்றான். மனைவி மக்களுடன் சுகமாக வாழ்ந்தான்.

உண்மையே முடிவில் வெற்றிபெறும் என்பதற்கு அரிச்
சந்திரனது வரலாற்றைச் சிறந்த உதாரணமாச அறிந்து
நாங்களும் உண்மை பேசுவதை இலட்சியமாகக் கொள்ளுதல்
நன்மை தரும்.

காந்தியடிகள் சிறுவயதில் அரிச்சந்திரன் கதையை
நாடகமாக நடிக்கக் கண்டார். அது அவரது வாழ்க்கையையே
மர்ற்றியது. அவர் மகாத்மா காந்தியாக ஆவதற்குக்
காரணமாயிற்று.

எல்லா விளக்கும் விளக்கல்லச் சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு

—திருக்குறள்—

பயிற்சி:

1. உண்மையின் உயர்வைப் பற்றி வேறு ஒரு கதை அறிக.
2. அரிச்சந்திரனைப் பொய் சொல்லத் தூண்டியது யார்?
3. அரிச்சந்திரன் மனைவியையும் மகனையும் விற்றது ஏன்?
4. அரிச்சந்திரன் உண்மையைக் கடைசிவரை காப்பாற்றினானா?
5. அரிச்சந்திரனது கதையினால் கவரப்பட்ட பெரியார் யார்?

11. சிதம்பர நடனங் கண்ட முனிவர்கள்

‘கோயில்’ என்றால் சிறப்பாகச் சிதம்பரத்தையே குறிக்கும். இங்கே பொன்னுலான கனகசபையிலே சிவபெருமான் உமாதேவியாரோடு ஆனந்த நடனம் செய்கின்றார். நடராசப் பெருமானாகக் காட்சி அளிக்கின்றார். பெருமான் திருமுகத்திலே புன்முறுவல்; மூன்று திருக்கண்கள்; கங்கையும் பிறையும் கொன்றை மாலையும் தாங்கிய திருச்சடை; ஒரு காதிலே குண்டலம்; மறு காதிலே தோடு; ஒரு கையிலே உடுக்கை; மறு கையில் அக்கினி; அஞ்சவேண்டாம் என்று அபயம் கொடுக்கும் ஒரு கை; வேண்டியதைத் தருவோம் என்னும் வரத கரம். புலித்தோல் ஆடை. முயலகன் மேல் ஊன்றிய வலத் திருப்பாதம். தூக்கிய இடது திருப்பாதம். இதுவே சிதம்பரத்தில் இறைவனின் நடனத் திருக்கோலம். இத் திருநடனத்தைக் காண்பதற்கு வியாக்கிரபாதர், பதஞ்சலி என்ற இரண்டு முனிவர்கள் தவம் செய்து வரம் பெற்றார்கள்.

வியாக்கிரபாத முனிவர் தினமும் சிவபூசை செய்வது வழக்கம் பூசைக்கு வேண்டிய பூக்களை விடிந்தபின் பறிப்பதென்றால் வண்டுகள் மொய்த்துவிடும். விடியமுன் எடுப்பதென்றால் இருளில் வழி தெரியாது. பூக்களிற் பழுது தெரியாது. மரங்களில் ஏறிப் பூக்களைப் பறிப்பதற்குப் பனியில் கை கால்கள் வழக்கும். எனவே சிவபூசை செய்வதற்கு என் செய்வேன்! என வருந்தினார்.

இறைவனிடம் எம்பெருமானே! பூசை செய்வதற்கான பூக்களைப் பறிப்பதற்கு உயரமான மரங்களில் ஏற வேண்டும். அப்போது கால்கள் வழக்காமல் ஏறுவதற்கு அடியேனுடைய கால்களில் நகம் வேண்டும். கைகளும் கால்களும் புலியினுடைய கால்களைப்போல வலிய நகமுடையனவாயும். இருளிலே நடப்பதற்கும் பூக்களில் நல்ல பூக்களைத் தெரிந்

தெடுப்பதற்கும் கால்களிலும் கைகளிலும் கண்கள் பொருந்து
மாரும் அருள் செய்ய வேண்டும் எனப் பிரார்த்தனை செய்
தார்.

சிவபெருமானும் அருள் புரிந்தார். அன்று முதல்
இம்முனிவர் புலிக்கால்களையும் புலிக்கண்களையும் உடையவ
ரானார். வியாக்கிரபாதர் என்ற பெயரையும் பெற்றார். வியாக்
கிரம் என்றால் புலி. இம்முனிவர் தினமும் விடியுமுன்
கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நிலப்பூ, நீர்ப்பூ என்னும் நால்
வகைப் பூக்களையும் எடுத்துச் சிவபூசை செய்துகொண்டு
பல காலம் வாழ்ந்தார்.

ஆதிசேடன் மீது அறிதுயில் கொள்ளும் திருமால் ஒரு
நாள் ஆனந்தப் பரவச மேலீட்டினால் எழுந்தார். “தேவரீர்
இங்ஙனம் எழுந்ததற்கு யான் ஏதும் பிழை செய்தேனோ”
என்று ஆதிசேடன் திருமாலைக் கேட்டான். திருமால், “ஆதி
சேடனே, நேற்றுத் தாருகாவனத்திற் சிவபெருமானின்
நடனத்தைக் கண்டு ஆனந்தமடைந்தோம். அந்தக் காட்சி
எமது மனத்தில் நிறைந்திருக்கின்றது” என்று அந்தத் திரு

சிதம்பர நடனம்

நடனத்தின் சிறப்பினை விளக்கினார். ஆதிசேடனுக்கும் சிவ பெருமானது திருநடனத்தைக் காணவேண்டுமென்ற பெரு விருப்பு ஏற்பட்டது. தனது விருப்பத்தைத் திருமாலிடந் தெரிவித்தான். திருமால் அவனைத் தவம் செய்யும்படி அனுப் பினார். ஆதிசேடன் சிவனை நினைத்துப் பெருந்தவம் செய்து, சிவனருளாற் பதஞ்சலி முனிவராகிச் சிதம்பரத்திற்கு வந்தான். நடராசப் பெருமானது திருநடனத்தைக் கண்டு களித்தான். வியாக்கிரபாத முனிவருடன் சேர்ந்து பெரு மானின் பக்கத்திலே என்றும் இருந்து தொழும் பேறு பெற்றான்.

சீராருஞ் சதுர்மறையும் தில்லைவாழ்ந்தணரும்
பாராரும் புலிமுனியும் பதஞ்சலியுந் தொழுதேத்த
வாராருங் கடல்புடைசூழ் வையமெலா மீடேற
ஏராரு மணிமன்றிள் எடுத்ததிரு வடிபோற்றி

பின்வருவன சரியாயின் சரி என்றும் பிழையாயின் பிழை என்றும் எழுதுக:

1. 'கோயில்' என்பது சிறப்பாகச் சிதம்பரத்தையே குறிக்கும்.
2. இறைவன் திருச்சடையிற் கங்கை, பிறை முதனியன தாங்கி யிருப்பார்.
3. முயலகள் இறைவனுடைய முதுகின்மீது கால்களை ஊன்றி யுள்ளான்.

விடை எழுதுக:

- 1 விடியுமுன் பூக்களைப் பறிப்பது சிரமமாக இருப்பது ஏன்?

12. கால் மாறி ஆடினார்

மதுரை பாண்டிய மன்னர்களது தலைநகர். சிவபெருமான் அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்களையுஞ் செய்த இடம் மதுரை. வெள்ளியம்பலத்திலே நடராஜப் பெருமான் ஆனந்தத்தாண்டவம் செய்து அருளும் சிறப்பினை உடையது.

இராசசேகர பாண்டியன் மதுரையை அரசு செய்தான். நாள்தோறும் வெள்ளியம்பலத்திற் திருநடனங் கண்டு வழிபடுபவன். சகல கலைகளையுங் கற்றான். கடைசியாக நடனத்தையும் பயின்றான். நடனம் பயிலத் தொடங்கியதும் அதன் இயல்புகளை அறிந்தான். நடனப் பயிற்சியினால் அரசனின் கால்கள் வலித்தன. அனுபவத்தில் வேதனையை அரசன் உணர்ந்தான்.

நடராஜப் பெருமான் மதுரையிலே வெள்ளியம்பலத்தில் என்றும் வலது காலை ஊன்றி இடது காலைத் தூக்கி நின்று ஆடுவதை இராசசேகர பாண்டியன் பார்த்தான். மனம் பதைத்தான். நடராஜப் பெருமானுக்குக் கால் நோருமே என்று எண்ணினான். எம்பெருமானது சந்நிதியிலே நின்று “நடராஜப் பெருமானே, என்றும் நீர் வலது காலை ஊன்றி நின்று ஆடுவதொற் கால் வலிக்கும். அவ்விதம் கால் கடுக்க நின்று ஆடுவது தகாது. இடது காலை ஊன்றி வலது காலைத் தூக்கி நின்று ஆடுதல் வேண்டும்” என்று மனம் நொந்து வேண்டுதல் செய்தான் இராசசேகர பாண்டியன்.

வேண்டுவார் வேண்டுவதைக் கொடுப்பவன் இறைவன். இராசசேகர பாண்டியனது வேண்டுகோளை வெள்ளியம்பலத்தான் செவிமடுத்தருளினார்.

இராசசேகர பாண்டியன் காணும்படியாக இடதுகாலை ஊன்றி வலது காலைத் தூக்கி, கால்மாறி ஆடினார். பாண்டிய மன்னன் கண்டான்; மெய்ம்மறந்தான். அவனுடைய கண்களிலிருந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்தது. நடராஜப்

கால்மாறி ஆடினார்

பெருமான் தனது வேண்டுகோளை ஏற்றருளினாரே என்று பரவசமானான். கால் மாறி ஆடிக் களைப்புத் தீர்த்துக் கொண்டார் என்று ஆனந்தங் கொண்டான்; ஆடினான்; பாடினான்; பரவினான்; மகிழ்ந்தான். பாண்டியனது அன்புக்கு நெகிழ்ந்து, இறைவன் செய்தருளிய திருவிளையாடலே இது.

பயிற்சி:

1. சிவபெருமான் அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்கள் செய்த இடம் எது?
2. இராசசேகர பாண்டியன் நடனப் பயிற்சியினால் அடைந்த அனுபவம் யாது?
3. வெள்ளியம்பலத்தில் நடராஜப் பெருமான் புரிடும் திரு நடனத்தைப் பற்றி நீர் அறிவது யாது?
4. வேண்டுவார் வேண்டுவதைக் கொடுப்பவன் யார்?
5. இராசசேகர பாண்டியன் எதை வேண்டினான்? அவன் பெற்றது எது?

13. தடாதகை திருமணம்

மீனாட்சி அம்மன் பாண்டிய அரச குமாரியாக அவ தரித்துத் திருவினையாடல் செய்த இடமே மதுரை. மதுரையை அரசு புரிந்தவன் மலையத்துவச பாண்டியன். அவன் பிள்ளைகள் வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டு யாகம் செய்தான். அம்பிகை அழகான சிறு பெண்குழந்தையாகத் தோன்றினாள். மலையத்துவசன் மனம் மிக மகிழ்ந்து, தடாதகை என்று பெயரிட்டு, ஆண்குழந்தை போலவே வளர்த்தான். தனக்குப் பின் தன் மகள் ஆட்சி செலுத்தவேண்டும் என்று விரும்பினான். தடாதகைக்கு யானை ஏற்றம், குதிரை ஏற்றம், விற்போர், வாட்போர் முதலான அரச குமாரருக்கு உரிய பயிற்சிகளைப் பயிற்றுவித்தான்.

மலையத்துவச பாண்டியன் முதிர்ச்சியடைந்தான். தடாதகைக்குப் பட்டஞ் சூட்டினான். அரசாளும் பொறுப்பினைத் தடாதகை ஏற்றான். ஏனைய அரசர்களையும் அடக்குவதற்காகத் திக்கு விஜயம் செய்தான். தடாதகையை எதிர்த்துப் போரிட முடியாத அரசர்கள் திறை செலுத்தினர். தேவர் உலகத்திற்கும் சென்றான். இந்திரன் முதலான தேவர்களை அடக்கினான். சிவபெருமாளையே எதிர்த்துப் போரிடச் சென்றான்.

தடாதகையின் வருகை அறிந்த சிவபெருமான் தமது இடப வாகனத்தில் எழுந்தருளினார். தடாதகையைக் கண்டார். தடாதகை சிவபெருமானைப் பார்த்தான். சிவபெருமானது தரிசனத்தால் தடாதகை தன்னை உணர்ந்தான். மதுரைக்குத் திரும்பினான்.

சிவபெருமான் சுந்தரபாண்டியனாக மதுரைக்கு வந்தார். தடாதகைப் பிராட்டியாகரத் திருமணஞ் செய்தார். மதுரையிலிருந்து அரசு புரியவேண்டும் என்று மலையத்துவச பாண்டியன் அவரைக் கேட்டுக்கொண்டான். சுந்தர பாண்டியராகச் சிவபெருமான் தடாதகைத் தேவியாருடன் மதுரையில் அரசு புரிந்தருளினார்.

மீனாட்சி கல்யாணம்

இறைவனும் இறைவியும் அரசாட்சி செய்வது எவ்விதம் என ஏனையோரும் அறியும்படி அரசு புரிந்தனர்.

பயிற்சி:

1. மீனாட்சி அம்மன் எழுந்தருளியிருக்கும் திருத்தலம் எது?
2. மலையத்துவசன் யார்? இவனுடைய மகளின் பெயர் என்ன?
3. சுந்தரபாண்டியனாக வந்தவர் யார்?
4. தடாதகைப் பிராட்டியாரைத் திருமணம் புரிந்தவர் யார்?
5. உமது ஊரில் உள்ள அம்மன் கோயிலைப்பற்றி எழுதுக.
6. இலங்கையிலுள்ள சிறப்புவாய்ந்த அம்மன் கோயில்கள் எவை?

14. இறைவனின் இசை

ஏமநாதன் என்பவன் ஒரு வீணை வித்துவான். அவன் வடதேசத்திலிருந்து மதுரைக்கு வந்தான். வரகுண பாண்டியனின் அவையிலே இன்னிசை பொழிந்தான். ஏமநாதனின் இசைத்திறனால் மகிழ்வுற்ற அரசன் அவனுக்குப் பொன்னும் பொருளும் பரிசாக வழங்கினான். பல பரிசில் களையும் பெற்ற ஏமநாதன் தன்னிலும் பார்க்கச் சிறந்த இசையாளர் யாருமில்லையெனச் செருக்கடைந்தான். பாண்டிய மன்னனின் விருந்தினனாக மதுரையிலேயே தங்கியிருந்தான்.

மன்னன் தன் அவைக்களப் புலவனான பாணபத்திரனை அழைத்தான். “ஏமநாதனின் பாட்டை நீ கேட்டாயா? நீயும் அவனைப் போலப் பாடுவாயா?” எனப் பாணபத்திரனிடம் கேட்டான். அதற்குப் பாணபத்திரன் மன்னனை வணங்கி, “ஐயா, இறைவனின் அருள் இருந்தால் அவனை வெல்லுவேன்” என்றான். இதுகேட்ட அரசன் “நீ, நாளை வந்து பாடுவாயாக” என உத்தரவிட்டான்.

ஏமநாதனுடன் வந்த சீடர்களான சில பாடகர்கள் கடைத்தெருக்கள், நாற்சந்திகளும் இடமெல்லாம் பாடித் தம் திறமையை வெளியிட்டனர். அவர்கள் பாடும் பாடல் களைக் கேட்ட பாணபத்திரன், சீடர்களே இவ்வளவு பாட வல்லவரானால் ஏமநாதன் எவ்வளவு வல்லவனோ? நாளை எப்படி நாம் பாடி அவனை வெல்லுவது என மனக்கவலை அடைந்தான். மதுரைச் சோமசுந்தரப் பெருமானைத் துதித்தான். சோமசுந்தரப் பெருமான் தன் அன்பனான பாணபத்திரனுக்கு உதவத் திருவுளங்கொண்டார். அழுக்குப் படிந்த கந்தைத் துணியை அரையிலே சுற்றினார். மழுங்கிய கோடரியைத் தோளிலே தாங்கினார். தேய்ந்த வீணை ஒன்றினையும் கையில் வைத்துக்கொண்டார். செருப்பைக் காலில் மாட்டினார். விறகுக் கட்டுக்களைச் சுமந்து விறகு விற்கும் கிழவனாகத் தோற்றங் கொண்டார். மதுரை வீதிகளிலே விறகு விற்பதுத் திரிந்தார்.

மாலைக் காலம் வந்தது. இறைவன் களைப்புற்றவந் போல ஏமநாதன் தங்கியிருந்த வீட்டின் வெளிப்புறத் திண்ணையில் அமர்த்தார். விறகுக் கட்டுக்களை ஒருபுறத்தே வைத்து இளைப்பாறினார். இளைப்பாறும்போது வினையை மீட்டினார். மெதுவாகப் பாடினார்.

விறகு விற்பவனின் இசையிலே மயங்கினான் ஏமநாதன். பாடுபவன் யாரோ என அறிய வெளியே வந்தான். விறகு விற்பவன் பாடிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தான். அவனைப் பார்த்து ஐத்தனை இனிமையாகப் பாடும் நீ யார்? என வினவினான்.

அதற்கு விறகுச் சுமையாளன், “நான் பாணபத்திர ருடைய அடிமை. நான் அவரிடம் இசை கற்றவன். உடல் முதிர்ச்சி காரணமாக இசை கற்கத் திறமை போதாது என்று என்னைப் பாணபத்திரர் விலக்கிவிட்டார். அதனால் விறகு விற்ப வயிறு வளர்க்கிறேன்” என்றான்.

இறைவன் பாடுதல்

ஏமநாதன், “நீ முன் பாடிய இராகத்தை இன்னொரு முறை பாடு” என்றான்.

விறகுச் சுமையாளன் வீணையைத் தோளிலே சாத்திச் சுருதி கூட்டிப் பாடினான். இசையின் இனிமை எங்கும் பரவியது. எல்லா உயிர்களும் இசை மயமாயின. மரங்கள் அசையவில்லை. கடல் ஒலிக்கவில்லை. நதிகள் பாயவில்லை. ஏமநாதனும் இசை மயமானான். இது தேவகானம். இதை இவனுக்கு உணர்த்த வல்லவன் இறைவனே! பாணபத்திரனாலே தள்ளப்பட்ட கிழவனுடைய இசை இதுவாயின் பாணபத்திரனுடைய இசை எத்தன்மையதோ! என நினைத்தான் ஏமநாதன். தன் நிலையை எண்ணி வெட்கினான். அன்றிரவே தன் மாணவர்களுடன் பாண்டிய நாட்டை விட்டு ஓட்டம் பிடித்தான்.

அன்றிரவே மதுரைச் சொக்கேசர் பாணபத்திரனுக்குக் கனவிலே தோன்றி “நாம் இன்று ஏமநாதனிடத்தே விறகுச் சுமையாளாய்ப் போய் இசைபாடி வென்றோம். உனது வேண்டுகோளை முடித்தோம்” எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். பாணபத்திரன், சோமசுந்தரப் பெருமான் அடியார்க்கு எளியவராக வந்து தனக்கு அருள் செய்ததை நினைந்து துதித்தான்.

பயிற்சி:

1. வரகுணபாண்டியனின் அவைக்களப் புலவன் யார்?
2. வட தேசத்திலிருந்து மதுரைக்கு வந்த வீணை வித்துவானின் பெயர் யாது?
3. விறகு விற்கும் கிழவன் போல வந்தவர் யார்?
4. பாணபத்திரன் ஏமநாதனை வெல்வதற்குத் துணைபுரிந்தவர் யார்? அவர் எவ்வாறு துணைபுரிந்தார்?
5. விறகுச் சுமையாளனின் இசையின் இனிமை பற்றி மூன்று வசனங்கள் தருக.

15. அருச்சுனன் தவம்

பஞ்ச பாண்டவர்களாகிய தருமன், வீமன், அருச்சுனன், நகுலன், சகாதேவன் ஆகியோர் காட்டிலே வாழ்ந்துகொண்டிருந்தனர். மகா பாரதப் போர் நிகழ்வதற்கான அறிகுறிகள் தோன்றின. சிவபெருமானிடம் சிவ படைக்கலத்தைப் பெற்றுல் வெற்றி பாண்டவருக்குக் கிடைக்கும் என்று வியாசர் தருமனுக்குக் கூறினார். பாண்டவருள் அருச்சுனனே தவம் செய்யும் ஆற்றல் மிகுந்தவன் என்றும் வேதவியாசர் கூறினார்.

அருச்சுனன் வியாசரிடமும், சகோதரர்களிடமும் விடை பெற்றுத் தவம் செய்யக் காட்டுக்குப் போனான். வனவிலங்குகளிடமிருந்து தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காகத் தன்னைச் சுற்றி நாற்புறமும் காட்டு மரங்களை எடுத்து அடுக்கி அக்கினி மூட்டினான். தான் நடுவே நின்றான். வலது காலை நிலத்தில் ஊன்றினான். இடது காலை மடித்து வலது கால் தொடையில் வைத்தான். கைகள் இரண்டையும் மேலே தூக்கினான். கண்கள் இமைப்பதை மறந்தன. சூரியனை வாங்குபவன் போல நிமிர்ந்த பார்வையுடன் சிவபெருமானை நினைத்துத் திருவைந்தெழுத்தைச் செபித்தான். உணவை மறந்தான். சிவபெருமானையே நினைந்தான். கடுந் தவம் செய்தான். நெடுங்காலம் தவம் இருந்தான்.

உலக மாதாவாகிய உமாதேவியார் அருச்சுனனுக்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்று சிவபெருமானிடம் கேட்டார். சிவன் தன்னை வேடுவனுக்கிக் கொண்டார். இறைவியை வேடுவிச்சியாக மாற்றினார். இருவரும் அருச்சுனன் தவஞ் செய்யும் இடத்துக்கு வந்தனர்.

அப்பொழுது காட்டுப்பன்றி ஒன்று அருச்சுனனைத் தாக்க வந்தது. இறைவன் பன்றிமீது அம்பு ஒன்றினை ஏவினார். அருச்சுனனும் தனது வில்லை வளைத்து நாண் ஏற்றி அம்பினைத் தொடுத்தான். இருவர் அம்பும் பன்றிமீது கைத்துப் பன்றி இறந்தது.

அருக்கனன் தவம் செய்யும் கோலம்

“வேடனே நீயார்? நான் அம்பெய்து வீழ்த்திய பன்றி யின் மீது நீ எவ்வாறு அம்பெய்யலாம்” என்று வேடனை அதட்டிக் கேட்டான் அருச்சுனன்.

“இது என்னுடைய வனம். நீ வெளியிலிருந்து வந்தவன். நான் அம்பெய்து வீழ்த்திய பன்றியின்மீது நீயும் அம்பெய் தாயே வெட்கமற்றவனே” என்று வேடன் பதிலளித்தான்.

அருச்சுனனுக்கு அடங்காத கோபம் வந்தது. கொடிய பாணங்களை அவ்வேடன்மேற் செலுத்தினான். அந்த அம்பு மாரி சிவபெருமானாகிய வேடன்மேல் விழுந்து ஒன்றும் செய்யவில்லை. அம்புகளெல்லாம் முடிந்தன. வில் மட்டுமே அருச்சுனன் கையில் இருந்தது. வில்லால் ஒங்கி வேடனுக்கு அடித்தான் அருச்சுனன். வேடன் அவன் கையிலிருந்த வில்லைப் பிடுங்கிச் சிரித்தான். அருச்சுனனுக்கு ஒரே திகைப்பு. கத்தியை உருவிச் சண்டை செய்தான். கத்தி துண்டு துண்டாய் உடைந்தது. கற்களை வீசிச் சண்டை செய்தான் வேடனை அவை ஒன்றும் செய்யவில்லை. வேடனோடு மல்யுத் தம் செய்தான். வேடன் அருச்சுனனை இறுகக் கட்டிப் பிடித்தான். அருச்சுனனால் அசைய முடியவில்லை.

அப்பொழுதுதான் வந்திருப்பது வெறும் வேடனல்லன். இறைவனும் இறைவியுமே வேட உருவத்தில் வந்திருக்கின்ற ருர்கள் என்று அறிந்தான். வேடன் மறைந்தான். சிவபெருமான் தோன்றினார். வேடனாக வந்த சிவபெருமானுடைய காலில் வீழ்ந்து தனது குற்றத்தைப் பொறுக்கவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டான்.

சிவனும் அவனுக்கு அருள் புரிந்தார். அவனிடமிருந்து பறித்த வில்லையும் அம்புகளையும் அவனிடம் திருப்பிக் கொடுத்தார். பாசபத அஸ்திரத்தையும் அவனுக்குக் கொடுத்தார்.

இந்த அஸ்திரமே பாரதப் போரில் அருச்சுனனுக்கு வெற்றியைத் தந்தது.

திருச்சிற்றம்பலம்

அடுத்தாணை உரித்தாணை அருச்சுனற்குப் பாசுபதம்
கொடுத்தாணைக் குலவரையே சிலையாகக் கூரம்பு
தொடுத்தாணைப் புரமெரியச் சுனைமல்கு கயிலாயம்
எடுத்தாணைத் தடுத்தாணை என்மனத்தே வைத்தேனே

திருச்சிற்றம்பலம்

—தேவாரம்—

பயிற்சி :

1. பஞ்சபாண்டவர்களின் பெயர்களைக் கூறுக.
2. பஞ்சபாண்டவர்கள் காட்டுக்குப் போன வரலாற்றினை ஆசிரியரிடம் கேட்டு அறிக.
3. அருச்சுனன் எப்படித் தவம் செய்தான்?
4. சிவபெருமான் அருள்புரிந்த விதத்தைக் கூறுக.

16. மங்கையர்க்கரசியார்

பாண்டிமாதேவியான மங்கையர்க்கரசியார் சிவபக்தியிலே சிறந்து விளங்கினார். இவர் எல்லாச் செல்வங்களும் நிறைந்தவர். இவரது தந்தையார் மணிமுடிச்சோழன். மங்கையர்க்கரசியார் பிறந்த இடமும் திருமணம் செய்த இடமும் மிகச் சிறப்பு வாய்ந்தவை. எனினும், மங்கையர்க்கரசியாருக்கு ஒரு பெரிய மனக்குறை இருந்தது. பாண்டி நாட்டிலே மன்னனும் மக்களும் சைவ ஒழுக்கத்தை மறந்து வாழ்ந்தனர். திருநீறு அணியும் பழக்கம் மறைந்தது. கோயில்களிலே பூசை வழிபாடுகள் நடைபெறவில்லை. இந்நிலைகண்டு மங்கையர்க்கரசியார் மனம் வருந்தினார். சைவ நெறியை மீண்டும் நிலைபெறச் செய்வது எப்படி? என்று முதல் மந்திரியாரான குலச்சிறையாருடன் கலந்து ஆலோசித்தார். அரசியைப் போலவே அமைச்சரும் சிவபக்தி மிக்கவர். விபூதி உருத்திராக்கம் அணிந்து, திருவைந்தெழுத்து ஒதி, சிவனடியார்களை ஆதரித்து அரசுகாரியங்களைச் சிறப்பாகச் செய்து வருபவர்.

மங்கையர்க்கரசியார் சீர்காழியிலே உமையம்மையாரிடம் ஞானப்பால் உண்டு தேவாரம் பாடிப் பல அற்புதங்களைச் செய்துவரும் ஞானக்குழுந்தையைப் பற்றிக் கேள்வியுற்றார். பாண்டி நாட்டின் தலைநகரான மதுரைக்குத் திருஞானசம்பந்தரை வரவழைத்தார். திருஞானசம்பந்தப் பெருமானது வருகையால் பாண்டி நாட்டிலே சைவம் தழைக்கும், சைவ ஒழுக்கம் மேன்மையடையும் என மனமார எண்ணினார்.

சம்பந்தப் பெருமான் மதுரைக்கு வந்தார். பாண்டிமாதேவி அமைச்சர் குலச்சிறையாருடன் திருஞானசம்பந்தரைக் காணச் சென்றார். தமது மனக்குறையைக் கூறினார். சம்பந்தப் பெருமான் சிவபெருமான் திருவருளால் அவரது குறை விரைவில் நீங்கும் எனக் கூறினார்.

திருஞானசம்பந்தருடைய வருகையை விரும்பாத சிலர் நாயனார் தங்கியிருந்த திருமடத்திற்குத் தீ வைத்தனர். மடம் தீப்பற்றி எரிந்தது. இறைவன் திருவருளாற் சம்பந்தப் பெருமானுக்கு எதுவித தீமையும் ஏற்படவில்லை. ஆனால், அத்தீச் செயல், பாண்டிய மன்னனுக்கு வெப்பு நோயாக வந்து வருத்தியது.

வைத்தியத்திற் சிறந்தவர்கள் வந்தும் அந்த நோயை மாற்ற முடியவில்லை. அரசனோ நோயின் கொடுமை தாங்க முடியாது துடித்தான். பாண்டிமாதேவியாரும் அமைச்சரும் திருஞானசம்பந்தரை அழைத்து அரசனது நோயை நீக்கும் படி வேண்டினார்கள்.

சம்பந்தப்பெருமான் பாண்டிய மன்னனது அரண் மனைக்கு வந்தார். ஆலவாய் ஈசனை நினைந்து வணங்கினார். திருநீற்றைக் கையிலே எடுத்தார். தேவாரத் திருப்பதிகம் பாடி விழுதியை அரசனது உடம்பிலே பூசினார். உடனே அரசனது நோய் நீங்கியது.

அரசனுக்கு மீண்டும் சைவத்திற் பற்று ஏற்பட்டது. நாட்டிலே பழையபடி சைவம் தழைக்க வழிவகை செய்தான் மன்னன். பாண்டி நாடு வளம்பெற்றது. மக்கள் நல்வாழ்வு பெற்றனர். பாண்டிமாதேவியாரின் பெருமையை வியந்து சம்பந்தப்பெருமானே அவரைத் தமது தேவாரத்திலே குறிப்பிட்டுள்ளார். அப்பாடலை நாமும் பாடுவோம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மங்கையார்க் கரசி வளவர்கோன் பாவை

வரிவளைக் கைம்மட மானி

பங்கயச் செல்வி பாண்டிமா தேவி

பணிசெய்து நாள் தொறும் பரவப்

பொங்கழ லுருவன் பூதநா யகனால்
வேதமும் பொருள்களு மருளி
அங்கயற் கண்ணி தன்னொடு மமர்ந்த
ஆலவா யாவது மிதுவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

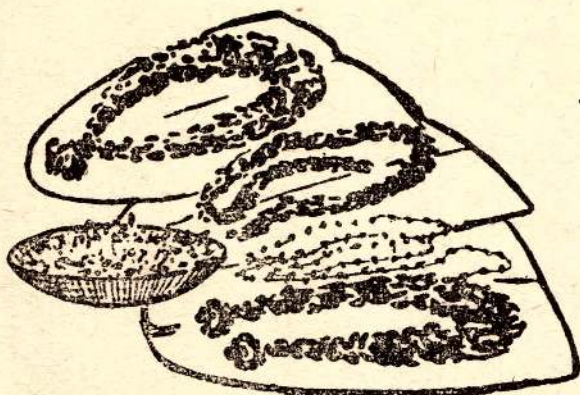
பயிற்சி :

1. மங்கையர்க்கரசியார் ஏன் மனம் வருந்தினார்?
2. குலச்சிறையார் என்பவர் யார்? இவர் அரச காரியங்களை எவ்வெத் தன்மைகளாற் சிறப்புறச் செய்துவந்தார்?
3. சம்பந்தப் பெருமான் மதுரைக்கு வந்து யாது செய்தார்?
4. சம்பந்தப் பெருமான் பாண்டியனுடைய வெப்பு நோயை எவ்வாறு குணப்படுத்தினார்?
5. 'மங்கையர்க்கரசி' என்ற தேவாரத்தை வரிக்கிரமமாக எழுதுக.

17. பூமாலை சாத்திய நாயனார்

திருப்புகலூர் என்ற தலத்திலே முருகநாயனார் என்ற சிவனடியார் ஒருவர் இருந்தார். அவர் திருமடம் அமைத்துத் தொண்டு செய்துவந்தார். அவருடைய திருமடத்திலே பல சிவனடியார்கள் அடிக்கடி சந்திப்பார்கள்.

முருகநாயனார் எப்பொழுதும் ஐந்து எழுத்து மந்திரத்தை ஒதிக்கொண்டு இருப்பார். இவர் திருநந்தவனம் வைத்து இறைவனுக்குப் பூமாலை சாத்துந் திருப்பணியைச் செய்தார். பொழுது புலருமுன் எழுந்து, புனித நீரிலே முழுசி, திரு ஐந்தெழுத்தை ஒதிக்கொண்டு நந்தவனத்திற்குச் செல்வார். அங்கே, அப்பொழுதுதான் மலருகின்ற பல வகைப் பூக்களைச் சேர்ப்பார். பூங்காவிலே மந்தாரம், கொன்றை போன்ற கோட்டுப் பூக்கள் இருந்தன. நந்தியாவர்த்தம், அலரி, மூல்லை முதலிய செடிப் பூக்கள் இருந்தன. கொடிகளிலே பூக்கும் சம்பங்கி, சாதி, மல்லிகை போன்ற கொடிப் பூக்களும் இருந்தன. நீரிலே வளரும் தாமரை, நீலோற்பலம், செங்கழுநீர் முதலிய நீர்ப் பூக்களும் மலர்ந்து

பலவித மாலைகள்

இருந்தன. திரு ஐந்தெழுத்தை ஒதியபடியே இந்த நான்கு வகையான மலர்களையும் நாயனார் வெவ்வேறு கூடைகளிலே பறித்துச் சேர்ப்பார்.

பூக்களைக் கொண்டு வந்து, தனியிடத்திலிருந்து அந்தந்த மலருக்கேற்ற விதத்திலே மாலை தொடுப்பார். கோக்கும் கோவை, சுருக்கிக்கட்டும் இண்டை, மலர்களை இழுத்துக் கட்டும் மாலை, தண்டிலே கட்டும் கண்ணி, பிணைத்துக் கட்டும் பிணையல், தொடுத்துக் கட்டும் தொடையல் என்று மலர்களை ஆறுவகையாகப் பிரித்துத் திருமாலைகள் அமைப்பார். அவ்வாறு அமைத்த திருமாலைகளை ஆறுகாலப் பூசைகளுக்கும் சுமந்துகொண்டு சென்று திருக்கோயிலுள் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானுக்குச் சாத்தி அர்ச்சனை புரிவார்.

திருஞானசம்பந்தர் முருகநாயனாரின் சிவதொண்டை அறிந்து அவரைத் தரிசிக்க வந்தார். அவரும் சம்பந்தப் பெருமானை வரவேற்றுத் தமது திருமடத்திலே தங்கவைத்து அடியார் குழாங்களுடன் அமுது செய்வித்து மகிழ்ந்தார். முருகநாயனார் இடையறாது திருமலர்த் தொண்டு புரிந்து, திருஞானசம்பந்தரின் திருமணத்திற்குச் சென்று, அங்கு எழுந்த சிவசோதியிற் கலந்து, பெருவாழ்வு பெற்றார்.

பயிற்சி :

1. முருகநாயனார் செய்த திருத்தொண்டுகள் எவை?
2. இவர் நந்தவனத்திற்குச் செல்லுமுன் யாது செய்வார்?
3. பூமாலையின் வகைகள் சில கூறுக.
4. நால்வகைப் பூக்களும் எவை? வகைக்கு ஓர் உதாரணம் தருக.
5. இவர் எங்கே, எப்படிப் பெருவாழ்வு பெற்றார்?

18. பண்ணோடு இசை

மலர்களாற் கடவுளுக்குப் பூசை செய்வதுபோல் இசையினாலும் இறைவனுக்குப் பூசை செய்யலாம். இசையில் வருகின்ற ஏழு சுரங்களும் இறைவனுடைய வடிவம் என்று சொல்லப்படுகிறது. மதுரையிலே வீற்றிருக்கின்ற சுவாமியை இசைச் சொக்கர் என்றும் போற்றுவார்கள்.

இசையாலே இறைவனைப் போற்றியவர் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் என்ற அடியார். யாழ் வாசிப்பதிலே மிகச் சிறந்தவர். அவருடன் அவருடைய மனைவியாருளு சேர்ந்து பாடுவார். ஒருநாள் மழையிற் சொக்கநாதர் சந்நிதானம் நனைந்திருந்தது. யாழ்ப்பாணர் மனைவியாருடன் சந்நிதானத்திற்கு வந்து யாழில் வாசித்துக்கொண்டு பாடினார்.

சொக்கநாதர் “பாணர் அன்புடன் பாடுகின்றார். நிலம் சுரமாக இருக்கிறது. யாழ் நரம்புகள் இளகிப்போகும். எனவே, நிலத்திலே பலகை இடுக” என்று தொண்டர்களுக்குக் கட்டளை இட்டு அருளினார். தொண்டர்கள் சொக்கநாதப்பெருமானது திருவருட் கட்டளைக்குப் பணிந்து பலகை கொடுத்தனர். யாழ்ப்பாணரும் இறைவனது கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்டு பலகைமீது ஏறிநின்று பாடினார்.

இறைவனே மகிழும்படி இசைக்கும் யாழ்ப்பாணர் பல தலங்களையுந் தரிசித்து இசைப்பணியைச் செய்துவந்தார். தோணியப்பர் கருணையாலும் உமையம்மை ஞானப்பால் ஊட்டியதாலும் அருள்பெற்று உய்ந்த திருஞானசம்பந்தப் பெருமானது அற்புதங்களைக் கேள்வியுற்றார்.

திருஞானசம்பந்தர் இறைவன் திருவருளாற் பொன்னுலான தாளம் பெற்றதையும், பல்வகைப் பண்ணும் சந்தமும் அமைத்துத் தேவாரம் பாடுவதையும் அறிந்த பாணர் திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் தங்கியிருக்குந் தலத்திற்கு

பாணர் யாழ் வாசித்தல்

வந்தார். திருஞானசம்பந்தருடன் சேர்ந்து பல தலங்களுக்கும் உடன் சென்றார். திருஞானசம்பந்தர் தேவாரத் திருப்பதிகங்களைப் பாடும்போது திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் யாழிலே உடன் வாசிப்பார். திருஞானசம்பந்தருடன் சென்று அவர் பாடல்களுக்கு யாழ் வாசிப்பதைப் பாணர் பெரும் பேருகக் கருதி வாழ்ந்தார்.

பாணர் பரம்பரையினரே தேவாரப் பண்மரபுகளைப் பாது காத்து வந்தனர். நம்பியாண்டார் நம்பி தேவார ஏடுகளைக் கண்டுபிடித்தபோது அவற்றின் பண்முறைகளைப்பற்றி யாழ்ப்பாணர் பரம்பரையினர் ஒருவர் மூலமே தெரிந்துகொண்டார்.

தேவாரத் திருப்பதிகங்கள் மந்திரங்கள் போன்றவை யாகும். அவற்றைப் பிழையின்றிப் பாடுவதும் உரிய பண்ணேடு பாடுவதும் மிகவும் முக்கியமானது என்பதை மனத்திற் கொள்ளவேண்டும்.

இடைவெளி நிரப்புக :

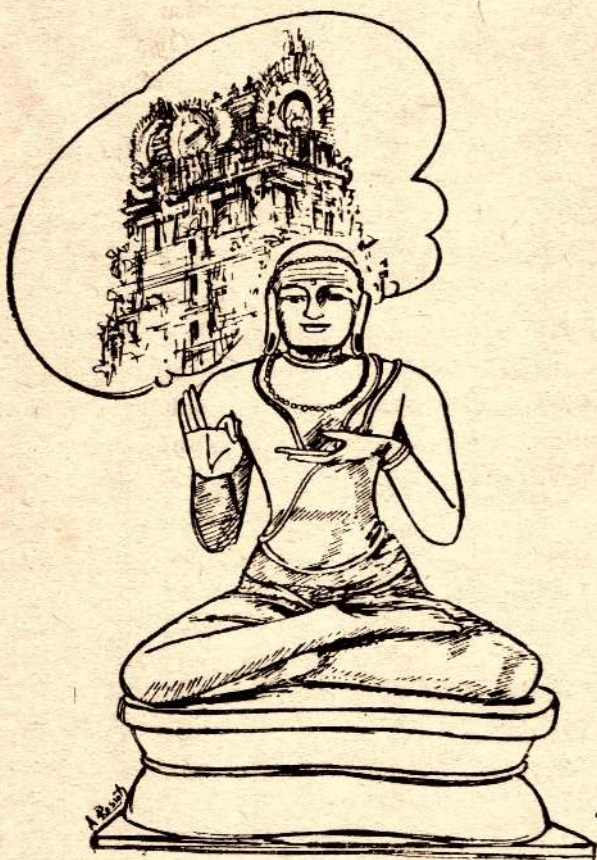
1. இறைவனுக்குப் பூசை செய்வதுபோல
..... இறைவனுக்குப் பூசை செய்யலாம்.
2. இசையில் கரங்கள் உண்டு.
3. இறைவனுடைய வடிவம் இசையில் வருகின்ற
கரங்களும் என்று சொல்லப்படும்
4. திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் என்ற அடியவர்
..... மிகச் சிறந்தவர்.
5. திருஞானசம்பந்தர் தேவாரத் திருப்பதிகங்களைப் பாடும்
போது திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் உடன்
வாசிப்பார்.

19. பூசலார் கட்டிய கோயில்

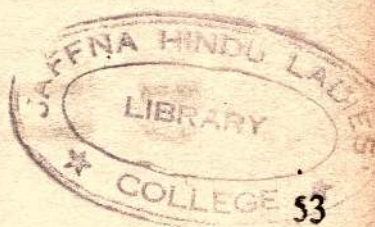
திருநின்றவூர் என்னுந் தலத்திலே பூசலார் என்னுஞ் சிவபக்தர் வாழ்ந்துவந்தார். அவர் நெடுநாட்களாகச் சிவ பெருமானுக்கு ஒரு கோயில் கட்ட விரும்பினார். ஆனால் அவரோ ஏழை. அவர் பொருளுக்கு எங்கே போவார்? எங்கெங்கோ திரிந்து அலைந்து முயன்றும் பொருள் கிடைக்க வில்லை.

அவர் மனம் தளரவில்லை. “நான் என்னுடைய இறைவனுக்கு மனத்திலேயே ஒரு திருக்கோயிலைக் கட்டுவேன்” என்று தீர்மானம் செய்துகொண்டார். அதற்கு வேண்டிய கருங்கல், மரம், சுண்ணாம்பு முதலியவற்றை எல்லாம் மனத்திற் சேகரித்துக்கொண்டார். ஒரு நல்ல நாள் பார்த்துத் திருப்பணியை மனத்திலே தொடங்கினார். மனத்திற் கோயில் உருவாகிக்கொண்டு வந்தது. கர்ப்பக் கிருகம், அர்த்த மண்டபம், மகா மண்டபம், கல்யாண மண்டபம், யாக மண்டபம் என்று ஒவ்வொரு மண்டபமும் எழுந்தன. தொடர்ந்து தூபி, ராஜ கோபுரம், திருக்குளம், திருத்தேர் அணைத்தும் மனத்திலே உருவாகின. “என்னுடைய மனத்திலே கட்டிய கோயில் நிறைவு பெற்றுவிட்டது. நாளை கும்பாபிஷேகம். இறைவா தாங்கள் எழுந்தருள வேண்டும்” என்று பூசலார் இறைவனைப் பிரார்த்தித்தார். கும்பாபிஷேகத்துக்கு வேண்டிய தர்ப்பை, சமித்து, நெய், சிருக்கு, சிரவம் முதலிய அனைத்தும் ஆயத்தம் செய்தார்.

பூசலார் இங்கு மனக்கோயில் கட்டிக்கொண்டிருந்த பொழுது காஞ்சிபுரத்திலே காடவர்கோன் என்ற அரசன் ஏராளமான பொருளைச் செலவுசெய்து ஒரு கோயிலைக் கட்டிக்கொண்டிருந்தான். ஏராளமான சிற்பிகள், தச்சர்கள், கொத்தர்கள் அங்கே இராப்பகலாக வேலை செய்தார்கள். ஏராளமான பொருள் செலவாயிற்று. கோயில் பூர்த்தியடைந்தது. கும்பாபிஷேகத்திற்கு நாளும் குறித்தான். அன்றிரவு சிவபிரான் மன்னனுடைய கனவிலே தோன்றினார்.

பூசலார் நாயனார்

“அன்பனே, நீ வைத்த நாளை மாற்றிக்கொள். திருநின்றவூரிலே பூசலார் கட்டிய கோயிலில் நாளை கும்பாபிஷேகம். நான் அங்கு போகவேண்டும்” என்று கூறி மறைந்தருளினார்.

அரசன் கண்விழித்து எழுந்து கனவை நினைந்து வியந்தான். உடனேயே தன் பரிவாரங்கள் சூழத் திருநின்றவூர்ந் கட்டிய கோயிலைத் தேடிப் புறப்பட்டான். திருநின்றவூருக்கு வந்தான். கோயிலைத் தேடினான். காணவில்லை. பூசலார் கட்டிய திருக்கோயில் எங்கே என்று எதிர்ப்பட்டவர்களை விசாரித்தான். “பூசலார் இந்த ஊரில் உள்ளார். அவர் அதோ அந்த வீட்டில் இருக்கின்றார். ஆனால் அவர் கோயில் ஏதும் கட்டவில்லை” என்றார்கள்.

அரசன் பூசலாரைக் கண்டு தொழுதான். “நீங்கள் கட்டிய கோயில் எங்கே இருக்கிறது? இன்று உங்கள் கோயிலில் கும்பாபிஷேகம் என்று கனவிலே எனக்கு இறை வன் அருளிச் செய்தான்” என்று பணிந்தான்.

பூசலாருக்குப் புல்லரித்தது. இறைவனின் திருவருளை நினைத்துப் பரவசமானார். “அரசே, நான் மனத்திலேதான் கோயில் கட்டினேன். அதையும் எம்பெருமான் மதித்துத் திருவருள் செய்தார்” என்றார்.

அரசன் அதிசயித்தான். தனது மாலை நிலத்திலே புரளப் பூசலாரை வீழ்ந்து வணங்கினான். நாயனாருடைய கோயிலின் பெருமையையும், சிவபிரானுடைய திருவருளையும் வியந்து போற்றினான். பூசலார் நாயனார் தமது மனத்திலே ஈசனை எழுந்தருளச் செய்து நாள்தோறும் வழிபட்டு வந்தார்.

பயிற்சி:

1. காடவர்கோன் என்பவன் யார்? இவன் அரசாண்ட இடம் எது? அங்கே இவன் கட்டிய கோயிலைப்பற்றி மூன்று வசனங்கள் தருக.
2. மனத்திலே திருக்கோயில் கட்டிய நாயனார் யார்?
3. அரசன் நிலத்தில் வீழ்ந்து பூசலார் நாயனாரை வணங்கித் தற்குரிய காரணம் யாது?
4. கோயிற் கும்பாபிஷேகம் என்றால் என்ன?

20. அழகிய சிற்றம்பலமுடையான் எழுதியது

திருவாதவூரருக்குத் திருப்பெருந்துறையிலே சிவபெருமான் தாமே குருவாக வந்து அவரை ஆட்கொண்டு அருளிநார். பின் தில்லைக்கு வரும்படி வாதவூரருக்குக் கட்டளை இட்டார். சுவாமி சொற்படி வாதவூரரும் தில்லைக்குப் புறப்பட்டார்.

இறைவன் தம்மைப் பாடினர்க்கு இரங்கி அருளுவான் அல்லவா? திருப்பெருந்துறையிலேயே

“ நமச்சிவாய வாழ்க.....”

என்று தொடங்குஞ் சிவபுராணத்தைப் பாடினார். பின்பு தில்லைக்குப் போகும் வழிவழியே தரிசித்த கோயில்கள் தோறும் திருவருட் பாடல்கள் பாடினார். தில்லைக்கு வந்தபின்னும் பல பாடல்கள் பாடினார்.

அவர் பாடிய பாடல்களின் தொகுப்பே திருவாசகம் எனப்படும். திருவாசகப் பாக்கள் மணிமணியான அழகிய சொற்களால் ஆனவை. இனிமை சொட்டும் இசை வாய்ந்தவை. கேட்போர் உள்ளத்தை உருக்கும் பொருள் உடையவை. பக்தி பெருக்கும் தன்மையன. அதனாலே திருவாசகம் பாடிய வாதவூரருக்கு மாணிக்கவாசகர் என்ற பெயரும் வழங்கலாயிற்று.

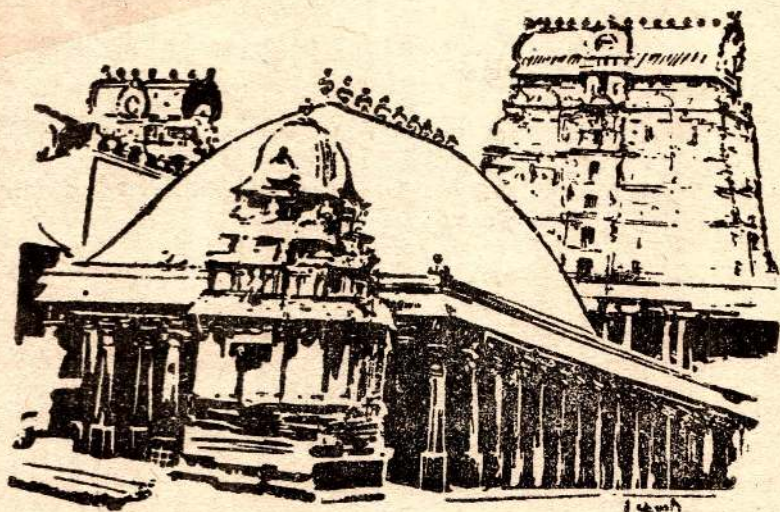
மாணிக்கவாசகர் தாம் விரும்பியவாறு சொல்லச் சொல்ல வேதியர் ஏடும் எழுத்தாணியும் கொண்டு பாடல்களை எழுதினார். திருவாசகம் எழுதி முடிந்தது. அப்பொழுது உமைபாகர் ஆகிய இறைவன் மீது ஒரு கோவையும் பாட வேண்டும் என்று வேதியர் கேட்டார்.

அடிகளாரும் மனமிக மகிழ்ந்து நானாறு பாடல்களைக் கொண்ட திருக்கோவையாரைப் பாடி முடித்தார். வேதியர்

“வாதவூரன் கூற அழகிய சிற்றம்பலமுடையான் எழுதியது” என்று முடிவில் எழுதி, மைக்காப்புச் செய்து, மின்னல் போல மறைந்தருளினார்.

அப்பொழுதுதான் வந்தவர் மன்றுள் ஆடும் பெருமான் என்று மாணிக்கவாசகர் உணர்ந்தார். மறைவு பொறுக்க முடியாது ஓடினார், தேடினார், கண்ணீர் சொரிந்தபடி மண் மேல் விழுந்தார்; கடைசியாகப் பத்திக் கடலில் மூழ்கினார்,

அடுத்தநாள் வைகறைப் பொழுது பூசைக்காக நடராசப் பெருமானுடைய சந்நிதிக்கு வந்த பிராமணர் ஒருவர் இறைவன் தன் கையால் எழுதிய நூல் வாசற்படியில் இருக்கக் கண்டார். நேற்று அர்த்தசாமப் பூசைக்குப்பின் திருக்கதவம் திருக்காப்பிட்ட பொழுது இந்நூல் இங்கிருக்கவில்லையே; இது எவ்வாறு இங்கு வந்தது என்று அதிசயித்தார். இப்புதுமையை ஊவர்க்குச் சொல்லவேண்டும் என்று ஓடிச் சென்றார்.

சிதம்பரம்

செய்திகேட்ட ஊரவர் விரைந்து வந்து அதிசயத்தைக் கண்டார்கள். தில்லைவாழ் அந்தணரில் ஒருவர் நூலிற்கு மலர் சொரிந்து வணங்கி, அதைக் கையில் எடுத்து வரிவரியாக வாசிக்கத் தொடங்கினார். கேட்டவர்கள் எல்லோரும் மயிர்சிவிர்த்துக் கண்ணீர் வடித்துப் பரவசமாயினர்.

இந்நூலின் பொருளை மாணிக்கவாசகரிடத்திலேயே கேட்டு அறிவோம் என்று தில்லைவாழ் அந்தணர்களும் அவர் இருக்கும் இடம் நாடிச் சென்றனர். அவர்களது விருப்பத்தைக் கேட்ட அடிகளார் மனமகிழ்ந்து “வாருங்கள், நூலின் பொருளைப் பொன்னம்பலத்தில் வைத்துச் சொல்லுகின்றேன்” என்று அங்கு சென்றார். வந்தவர்களும் திரண்டு பின் தொடர்ந்தனர்.

அங்கே “நான் பாடிய தமிழ் மாலைக்குப் பொருள் இவர்” என்று நடராசப் பெருமானைச் சுட்டிக் காட்டினார்; பெருமானே நோக்கி விரைந்து உள்ளே சென்றார்; நின்றவர்கள் யாவருங் காண மறைந்தருளினார்.

பயிற்சி:

1. திருவாசகம் பாடியவர் யார்?
2. திருவாதவூரருக்கு வழங்கும் வேறு பெயர் யாது?
3. திருவாசகம், திருக்கோவையார் என்பவற்றைச் சொல்ல அவற்றை எழுதியவர் யார்?
4. திருப்பெருந்துறையிற் சிவபெருமான் குருவாக வந்து யாரை ஆட்கொண்டு அருளினார்?
5. “நான் பாடிய தமிழ் மாலைக்குப் பொருள் இவர்” என்னும் சொல் யாரைக் குறிக்கிறது?

21. சிவபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாய வாழ்க! நாதன்தான் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
ஏகன் அனேகன் இறைவன் அடிவாழ்க

வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடிவெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உள்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல்வெல்க

ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன் அடிபோற்றி

ஆராத இன்பம் அருளு மலைபோற்றி
சிவன்அவன்என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன்அரு ளாலே அவன்தான் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணந்தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய வுரைப்பன்யான்

கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழல்இறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந்து எல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன்

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுரர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டுஇன்று வீடுற்றேன்
உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஒங்கார மாய்நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா எனஒங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே

வெய்யாய் தணியாய் இயமான னும்விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே

ஆக்கம் அளவுஇறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்கனோர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை

மறைந்திட முடிய மாய இருளை
அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றூற் கட்டிப்
புறந்தோல்போர்த்து எங்கும் புழுஅழுக்கு முடி
மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிவை
மலங்கப் புலனைந்தும். வஞ்சனையைச் செய்ய

விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்தான் பாகிக் கசிந்துள் ளுருகும்
 நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலத்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்

தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப்

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே

அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாஞ்
 சோதியனே துன்னிருனே தோன்றிப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாந்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணு ரமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேன்எம் மையா அரனேஓ என்றென்று

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானா
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
 தள்ளிருளில் நட்பம் பயின்றோடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே

அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
 சொல்லற் கரியாணைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

— திருவாசகம் —

திருவடி சேவித்து வணங்குதல்

22. தொண்டர் சீர் பரவுவார்

முகபடாம் அணிந்து அலங்கரிக்கப்பட்ட யானை. அதன் மீது சிவவேடப் பொலிவுடன் பெரியார் ஒருவர் வீற்றிருக்கின்றார். அவர் கையிற் பட்டுத்துணியாற் சுற்றப்பட்ட ஏட்டுச் சுவடி இருக்கிறது. பின்னே இருந்து அரசனே கவரி வீசுகின்றான். யானையின் முன்னே இசைக் கருவிகள் முழங்குகின்றன. கொடி, குடை, ஆலவட்டம் முதலிய விருதுகள் விளங்குகின்றன. பின்னே அந்தணப் பெருமக்கள் வேதம் ஒதுகின்றனர். தோரணம் நிரைத்து, குலைக் கதலி கட்டப் பட்ட வீதிகள் வழியே யானை கம்பீரமாக வலம் வருகிறது.

அரசனே கவரி வீச அமர்ந்திருக்கும் இப்பெரியார் யார்? அவர்தான் அவனுடைய முதன்மந்திரி, சேக்கிழார். அவர் கையில் வைத்திருப்பதுதான் அவர் பாடிய பெரிய புராணம்.

சிவனடியார் சரித்திரத்திற் சிலவற்றைச் சோழ அரசனுக்குச் சேக்கிழார் சுவை சொட்டச் சொன்னார். அவற்றிலே சோழனுடைய மனம் ஈடுபட்டது. மெய்யடியார் சரித்திரத்தைக் காப்பியமாக எழுதித் தரவேண்டும் என்று மந்திரியாரைக் கேட்டுக்கொண்டான், எழுதுவதற்கு வேண்டிய வசதிகளும் செய்து கொடுத்தான்.

அரசன் கட்டளையை எண்ணியவாறு சேக்கிழார் தில்லைக்குச் சென்றார். அங்கே எடுத்த கருமம் இனிது முடிய வேண்டும் என்று நடராஜப்பெருமானே வேண்டினார். அப்பொழுது பெருமானே அசரீரியாக

“உலகெலாம் உணர்ந்து ஒதற்கு அரியவன்”

என்று காப்பியத்திற்கு அடி எடுத்துக் கொடுத்தருளினார். அங்குள்ள ஆயிரங்கால் மண்டபத்திலிருந்தே சேக்கிழார் காப்பியத்தை எழுதினார்.

மன்னன் கவரி வீசுதல்

அரசன் ஆவலும் மகிழ்ச்சியும் பொங்கத் தானே நேரிற்
காப்பியத்தைக் கேட்க வந்தான். ஒரு சித்திரை மாதத்துத்
திருவாதிரை நாளிலே நடராசப் பெருமான் திரு முன்னிலை
யிற் சேக்கிழார் பாடல்களைப் படித்துப் பொருள் கூறத்
தொடங்கினார். சோழனும், பல அடியார்களும் புலவர்களும்
அமைதியாகக் கேட்டு இன்புற்ற வண்ணம் இருந்தார்கள்.
காப்பிய வாசிப்பு முடிய ஓராண்டு ஆயிற்று. அரசன்
மகிழ்ச்சிக்கு அளவேயில்லை. பெருவிழா எடுத்துச் சேக்கிழா
ரைப் பெருமைப்படுத்தினான்.

தில்லைவா ழந்தணரே
முதலாகச் சீர்படைத்த
தொல்லையதாம் திருத்தொண்டத்
தொகையடியார் பதம்போற்றி
ஒல்லையவர் புராணத்தை
உலகறிய விரித்துரைத்த
செல்வமலி குன்றத்தூர்ச்
சேக்கிழார் அடிபோற்றி

பயிற்சி:

1. "உலகெலாம் உணர்ந்து ஒதற் கரியவன்". எந்த நூலில் உண்டு? இதன் சிறப்பு யாது?
2. சேக்கிழார் யார்? இவர் அருளிய நூலின் பெயர் யாது?
3. சேக்கிழார் எவ்வாறு சிறப்பிக்கப்பெற்றார்?
4. திருத்தொண்டத்தொகை என்பது யாது? இதனை அருவிச் செய்தவர் யார்?
5. செவனடியார் பெருமை பற்றி ஐந்து வசனங்கள் தருக.

23. திருமுறை ஒதல்

தேவாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

1. பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர வருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே
2. நங்க டம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன்
தென்க டம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
தன்க டன்னடி யேனையுந் தாங்குதல்
என்க டன்பணி செய்து கிடப்பதே
3. வடிவுடை மழுவேந்தி மதகரி யுரிபோர்த்துப்
பொடியணி திருமேனிப் புரிகுழ லுமையோடும்
கொடியணி நெடுமாடக் கூடலை யாற்றாரில்
அடிகளில் வழிபோந்த வதிசய மறியேனே.

திருவாசகம்

4. முத்திரெறி யறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
பத்திரெறி யறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்
வண்ணஞ்
சித்தமல மறுவித்துச் சிவமாக்கி யெனையாண்ட
அத்தனெனக் கருளியவா றுர்பெறுவா ரச்சோவே

5. உலகெ லாமுணர்ந் தோதற் கரியவ
னிலவு லாவிய நீர்மலி வேணிய
னலகில் சோதிய னம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நாங்கள் திருமுறை ஓதும்பொழுது முதலிலே தேவாரம் பாடி, பிறகு திருவாசகம் பாடி இறுதியாகப் பெரியபுராணம் பாடவேண்டும். இந்த முறையில் இங்கே தோத்திரங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. இவை இசையோடு பாடவேண்டியவை. இவற்றின் பண்களை ஆசிரியரிடம் கேட்டுத் தெரிக.

24. சமய குரவர்

பயிற்சி:

1. இங்கே எமது சமய ரூபவர்களின் படங்களைப் பார்க்கின்றீர்கள். அவர்களுடைய பெயர்களை வரிசைக் கிரமமாக எழுதவும்.
2. இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் பாடிய முதற்பாடலின் முதலடியைத் தருக.
3. இவர்களிலே தேவாரம் பாடியோர் யார்?
4. இவர்களிலே திருவாசகம் பாடியவர் யார்?
5. இவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் இறைவன் எவ்வாறு ஆட்கொண்டார்?
6. இவர்கள் அருளிச்செய்த திருமுறைகள் எவ்வாறு வகுக்கப்பட்டுள்ளன? ஒர் அட்டவணையைத் தயாரித்துக் காட்டுக.

25. குருபூசை

சைவமக்கள் சிவனடியார்களைச் சிவனெனவே வழிபடுவார்கள். இவர்கள் செயற்கரிய செய்த பெரியார்கள். தங்கள் வாழ்க்கையினால் மக்களுக்கு வாழும் வழிகாட்டினார்கள். இவர்களுள் அறுபத்துமூன்று மெய்யடியார்களின் சரித்திரத்தைப் பெரிய புராணம் கூறுகிறது. இவர்களை நாயன்மார் என்று அழைப்போம். பெரிய புராணத்தை இயற்றிய சேக்கிழார் சுவாமிகளும் ஒரு பெருஞ் சிவபத்தர். இவர்கள் மட்டுமன்றி, திருவாசகம் பாடிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகளையும் சைவமக்கள் போற்றிப் பாராட்டுகின்றனர்.

இந்தச் சிவனடியார்களினுடைய உருவங்கள் சிவன்கோயில்களிலே மக்கள் வழிபாட்டிற்காகப் பெரும்பாலும் வைக்கப்படும். சமுநாட்டிலே ஒரேயொரு சிவன் கோயிலிலே தான் அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களுக்குஞ் சிலைகள் உண்டு. அது சிலாபத்தில் இருக்கும் முன்னேஸ்வரக் கோயிலாகும். ஆயினும் எல்லாச் சிவன் கோயில்களிலும் அப்பர், சுந்தரர், சம்பந்தர், மணிவாசகர் ஆகிய நால்வருடைய சிலைகளும் இருக்கும். இந்த நால்வரையும் சமய குரவர்கள் என்பது வழக்கம்.

முன்னேஸ்வரத்திலே திருவிழா நடைபெறும்பொழுது பக்தோற்சவம் என்றொரு விழாவும் நடைபெறும். விழாவிலே சுவாமி மாலையிலே பவனிவரும்பொழுது அறுபத்துமூன்று நாயன்மாரும் சுவாமியை எதிர்நோக்கிய வண்ணம் பவனி வருவர். நாயன்மாரின் உருவங்களைக் கொண்ட அழகிய தேர் சுவாமியைப் பார்த்தபடியே பவனிவருவது பார்த்து மகிழ வேண்டிய ஒரு காட்சி.

நாயன்மார்கள் இறைவன் திருவடிகளை அடைந்த நாட்கள் அவர்களுடைய குருபூசைத் தினங்கள் எனப்படும். நாயனார் ஒருவருடைய குருபூசைத் தினத்தன்று கோயிலிலே அவருடைய உருவச் சிலைக்கு அபிடேகமும் ஆராதனையும்

நடைபெறும். பெரியபுராண படனம், திருமுறை ஒதல் முதலியனவும் இடம்பெறும். விழாவும் எடுக்கப்படும்.

எல்லா நாயன்மார்களுக்கும் குருபூசை செய்யாவிட்டாலும் நான்கு சமய குரவர்களுக்குள் சேக்கிழார் சுவாமி களுக்குமாவது குருபூசை செய்தல் அவசியம்.

குருபூசை கோயிலில் மட்டுமன்றி மடங்களிலும் பள்ளிக் கூடங்களிலும் வீடுகளிலுஞ் செய்தல் நன்று. இவ்விடங்களிலே குருபூசை செய்யும்பொழுது மாகேசுர பூசையும் நடக்கும்.

குருபூசைக்கு எழுந்தருளும் மாகேசுரர்களை எதிர்கொண்டு வரவேற்று, பாதங்களை வாசலில் கழுவித் துடைத்து உள்ளே அழைத்துச்சென்று, பந்தியாக இருத்தி ஒதுவார்கள் திருமுறை ஒத, அன்னம் முதலியன பரிமாறுவர். மாகேசுரர்களை முத்தி அடைந்த நாயனாராகப் பாவித்து, மலர்களால் அர்ச்சனை செய்து, தூபதீபங் காட்டி வணங்குவது வழக்கம்.

சைவ சமயத்தைத் தமிழ் நாட்டிலே பரவச்செய்தவர்கள் இந்த மெய்யடியார்கள். அவர்களுக்குக் குருபூசை செய்து வணங்குதல் சைவ மக்களாகிய எங்கள் கடனாகும்.

பாடிய சம்பந்தர் வைகாசி மூலம் பயிலுமப்பர்
நீடிய சித்திரை மாதச் சதயம், நிறைவன்றெண்டர்
ஆடியிற் சோதி திருவாத ஓரார்நல் லானிமகம்
தேடிய சேக்கிழார் வைகாசிப் பூசஞ் சிறந்தனரே

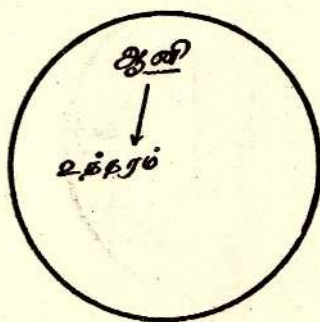
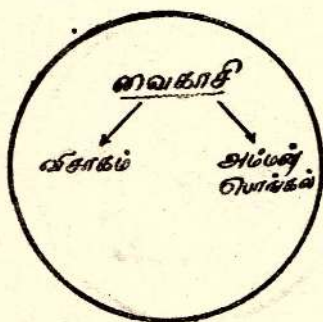
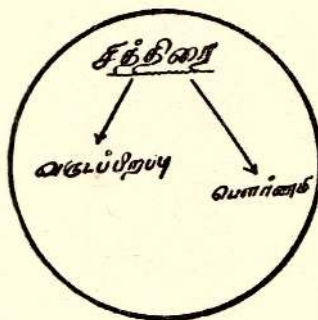
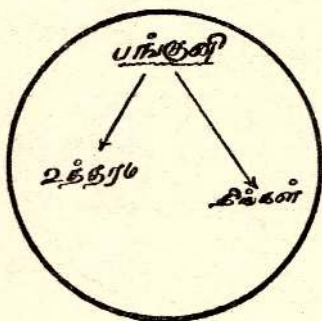
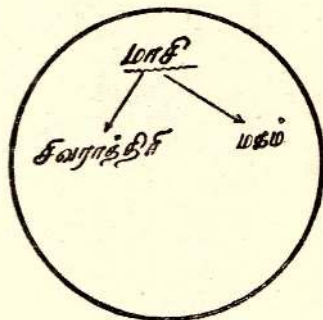
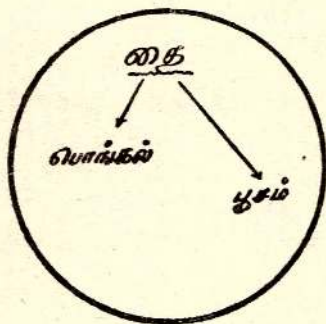
சித்திரைச் சதயம் அப்பர்; சிறந்தவை காசி மூலம்
அத்தரைப் பணிசம் பந்தர்; ஆனிமா மகத்தில் அந்த
முத்தமிழ் வாத ஓரார்; முதியநல் ஆடி தன்னில்
சுத்தமாஞ் சோதி நாளில் சுந்தரர் கயிலை சேர்ந்தார்

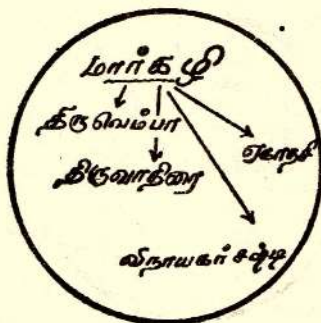
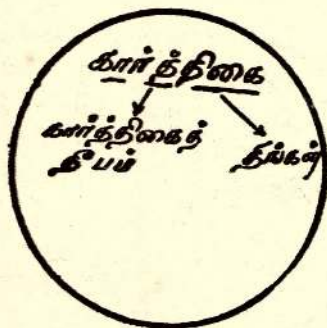
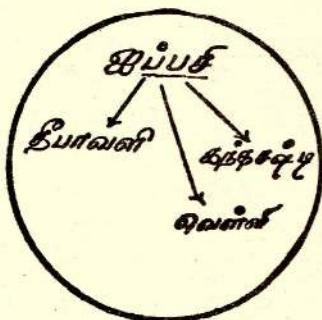
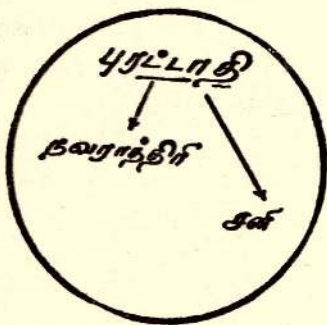
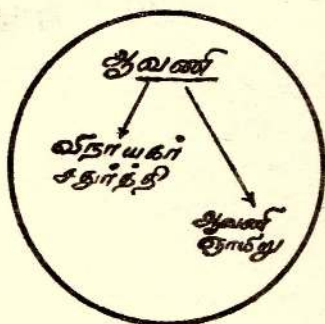
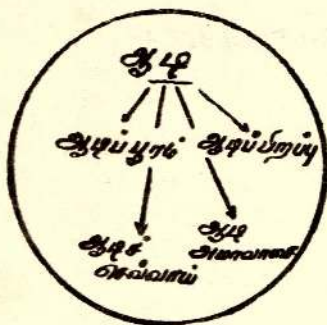
வைய நீடுக; மாமழை மன்னுக;
மெய்வி நும்பிய அன்பர் விளங்குக;
சைவ நன்னெறி தாந்தழைத் தோங்குக
தெய்வ வெண்டிரு நீறு சிறக்கவே

பயிற்சி :

1. பக்தோற்சவம் நடைபெறும் கோயில் எது? அதன் விசேடம் யாது? அது எப்படி நடைபெறுகின்றது?
2. குருபூசைத் தினங்கள் என்றால் என்ன?
3. குருபூசைக்கு எழுந்தருளும் மாகேசரர்களை எவ்வாறு உபசரித்து வணங்குதல் வேண்டும்?
4. சமய குரவர்கள் யார்? அவர்களுடைய குருபூசைத் தினங்கள் எவை?

26. விசேட தினங்கள்

27. நாளும் கோளும்

கன்னித் திங்கள், அதாவது புரட்டாதி மாதம், பிறந்தது என்றால் சைவ மக்களினுடைய வீடுகளிற் குதூகலமுஞ் சமயக் கொண்டாட்டங்களுந்தான். அமாவாசை வரும் வரை இறந்தவர்களுக்கு மகாளயம் கொடுப்பார்கள். அமாவாசைக்கு அடுத்த நாள் நவராத்திரிப் பூசைகள் தொடங்கும். இனி அம்மாதத்துச் சனிக்கிழமைகள் தோறும் சனீஸ்வரனைக் குறித்து விரதம் இருப்பார்கள்.

ஒரு புரட்டாதிச் சனிக்கிழமையன்று வழக்கம்போல் ஆனந்தன் வீட்டில் எல்லோரும் விரதம் அனுட்டித்தனர். அன்று காலை ஆனந்தனும் கமலாவும் பெற்றோருடன் தங்கள் ஊரிலுள்ள சிவன் கோயிலுக்குச் சென்றனர். அங்கே நவக்கிரகங்களுக்கு அவர்கள் பூசை செய்வித்தனர். அவர்கள் விருப்பப்படி சனீஸ்வரனுக்கும் விசேடமான அர்ச்சனை நடந்தது. சனீஸ்வரன் சந்நிதானத்தில் ஒவ்வொருவரும் ஒரு சிட்டியில் எள்ளு முடிச்சு இட்டு எண்ணெய் ஊற்றி எரித்தனர். வீட்டுக்குத் திரும்புமுன் ஆனந்தனும் கமலாவும் காகங்களுக்குக் கோயில் வீதியிலே எள்ளுச் சாதங் கொடுத்து இன்புற்றனர். அன்று நண்பகல் சாப்பிடுவதற்கு முன்பு அவர்கள் வீட்டிலுங் காகங்களுக்குக் கறிகளோடு கூடிய ஒரு பிடி அன்னம் வைத்தனர்.

அன்று கோயிலில் நடந்த பூசைகளை ஆனந்தனும் கமலாவும் அக்கறையோடு கவனித்தார்கள். சிலபல சந்தேகங்கள் அவர்களுடைய மனத்தில் எழுந்தன. தங்களுக்குள் அவற்றைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டார்கள். தகப்பனாரைக் கேட்டுச் சந்தேகந் தீர்க்க வாய்ப்புப் பார்த்திருந்தார்கள். சாப்பாட்டின் பின் அவர் ஆறி இருக்கும்போது அவரோடு பேச ஆரம்பித்தார்கள்.

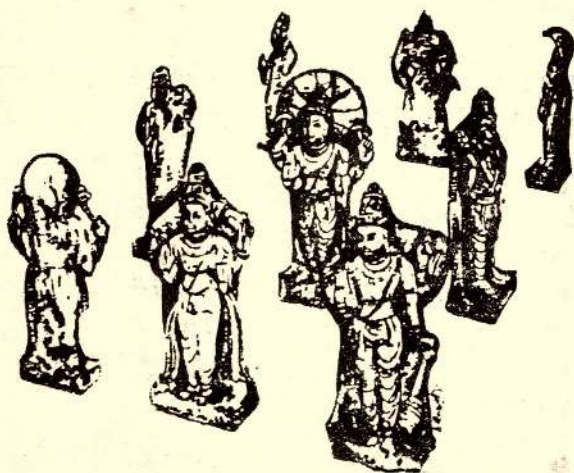
ஆனந்தன் : அப்பா, இன்று நவக்கிரகங்களைப் பார்த்தோம்; சனீஸ்வரனையும் இராகு கேதுக்களையுந்தான் இனங்காண முடிந்தது.

கமலா : இராகுவும் கேதுவும் பாம்பின் வாலுந் தலையுந் தானே அவர்களைச் சுலபமாய் அறிந்துகொள்ளலாம்.

தகப்பனார் : நன்றாய்ச் சொன்னீர்கள். கிரகங்களை நிறுவியிருக்கும் முறையினைச் சொல்லுகிறேன், கேளுங்கள். நடுவில் இருப்பது சூரியன். அவருக்கு நேர் முன்னே சுக்கிரன் இருக்கிறார். சுக்கிரனிலிருந்து வலமாக வந்தால் சந்திரன், செவ்வாய், இராகு, சனி, கேது, வியாழன், புதன் ஆகியோரைக் காணலாம்.

இந்த ஒழுங்கு முறை பஞ்சாங்கத்திற் படமாக இருக்கிறது. அதையும் நீங்கள் பாருங்கள்.

ஆனந்தன் : சரி அப்பா, கிரகங்களுக்கு நீங்கள் சொல்லிய ஒழுங்கிலே தீபங் காட்டப்படவில்லையே! அதேன் அப்படி?

நவக்கிரகம்

தகப்பனார் : நீ சொல்லுவது சரி. நீ நன்றாகக் கவனித்திருக்கிறாய். ஞாயிறு, திங்கள், செவ்வாய், புதன், வியாழன், வெள்ளி, சனி, இராகு, கேது என்ற கிரமத்திலேதான் தீபங் காட்டப்பட்டது.

கமலா : அப்பா, இந்த ஒழுங்கிலேதானே வாரத்தின் நாள்கள் அமைந்திருக்கின்றன.

தகப்பனார் : மிகவுஞ் சரி.

ஆனந்தன் : கடவுளை நம்பினாற் கவலைக்கு இடமில்லை என்று படிக்கின்றோமே. அப்படியானால் நவக்கிரகங் கட்டு நாம் ஏன் பிரீதி செய்யவேண்டும்?

தகப்பனார் : இது ஒரு நல்ல கேள்வி. நீயும் கமலாவும் நான் சொல்வதைக் கவனித்துக் கேளுங்கள். நவக்கிரகங்கள் எங்களுடைய வாழ்க்கையைப் பாதிக்கின்றன. இது எங்களுடைய முன்னோர்கள் அனுபவத்திற் கண்ட உண்மை. இதனாலேதான் சோதிடம் என்றொரு பெருங் கலையை வகுத்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் என்ன ஒரு கருமம் செய்யத் தொடங்கும்போதும் நாளும் கோளும் பார்த்தே தொடங்குகிறோம்.

ஆனால் இறைவனுடைய அடியார்களுக்கு நாளும் கோளும் என்றும் நன்மையே செய்யும். இவ்வாறு சம்பந்தப் பெருமானே சொல்லியிருக்கிறார். இதில் சைவர்கள் பூரண நம்பிக்கை கொண்டுள்ளார்கள். இந்த நம்பிக்கை உண்மையானது என்று சம்பந்தப் பெருமானின் வாழ்க்கையில் ஒரு சம்பவம் காட்டுகிறது.

ஆனந்தனும்

கமலாவும் : அது என்ன சம்பவம், அப்பா? சொல்லுங்கள்.

தகப்பனார் : சம்பந்தப் பெருமான் ஒருபொழுது திருமறைக் காட்டிலே சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்

டிருந்தார். அப்பொழுது பாண்டிமாதேவி மங்கையர்க்கரசியார் ஒரு செய்தி அவருக்கு அனுப்பியிருந்தார் “பாண்டி நாட்டிலே சைவம் தளர்கிறது. அரசனும் நீறு மறந்தான். நீங்கள் வந்து பாண்டி நாட்டில் திருநீற்றின் ஒளி விளங்க வைத்து அரசனையும் உய்ய வைக்கவேண்டும்” என்பதே அந்தச் செய்தி.

பெருமான் உடனே பாண்டி நாட்டிற்குப் புறப்பட எண்ணினார். ஆனால் கூட இருந்த நாவுக்கரசர் தடுத்தார். “நாளுங் கோளும் சரியில்லை. நீர் இளங் குழந்தை ஆயிற்றே. போகவேண்டாம்” என்றார். அதற்குப் பெருமானார் மெய்யடியார்களுக்கு நாளும் கோளும் என்றும் நல்லனவே செய்யும் என்று பதிகம் பாடினார். பதிகத்திலுள்ள முதற் பாசரம் இது.

வேயுறு தோளி பங்கள் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமே லணிந்தெ
னுளமே புகுந்த வதனால்
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன்வியாழம் வெள்ளி
சனிபாம் பிரண்டு முடனே
ஆசறு நல்ல நல்ல வவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

பாசரங்களைக் கேட்ட நாயனார் பெருமானார் போவதற்கு உடன்பட்டுத் தானும் கூட வருவதாகச் சொன்னார். பெருமான் நாயனரைத் தேற்றி, ஒருவாறு நிறுத்தி வைத்துத் தானே சென்றார். பாண்டி நாட்டிலே திருநீற்றின் ஒளி விளங்க வைத்தார். பாண்டியனையும் உய்ய வைத்தார். இவ்வாறு எடுத்த கருமத்திலே பூரண வெற்றி கண்டு திரும்பினார்.

ஆனந்தன் : இனிமையான சம்பவம். இதை விபரமாகப் படிக்கவேண்டும். இறைவன் திருவருள் இருந்தால் என்னதான் ஆகாது!

தகப்பனார் : உண்மை, ஆனந்தா, உண்மை. ஆனால் முகூர்த்தம் பார்த்து நாள் வேலை செய்தல் எங்களுக்குப் பழக்கத்தில் வந்துவிட்டது. அது சைவ சம்பிரதாயம். அதனால் அந்தப் பழக்கத்தைப் புறக்கணிக்காமல் நடப்போம்.

கமலா : சரி அப்பா, நாம் ஒரு வேலையை அவசரமாகச் செய்யவேண்டும். ஆனால் நல்ல முகூர்த்தம் வசதியாக இல்லை. என்ன செய்வது?

தகப்பனார் : கமலா, நீ விக்ஸினத் தீர்க்கும் விநாயகர் என்று படித்திருக்கிறாய் அல்லவா? விநாயகப் பெருமானை வந்தித்து வேலையைத் தொடங்கினால் அது தடையின்றி இனிது முடியும்.

28. யாத்திரை செல்லுவோம்

ஆனந்தனும் பேரின்பனும் நெருங்கிய நண்பர்கள். இருவரும் ஒருநாள் அன்புடன் அளவளாவிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருந்தது தல யாத்திரைகளைப் பற்றியாகும்.

ஆனந்தன் : நாளைக்குச் சிவராத்திரி. நாங்கள் திருக்கே தீச்சரம் போகின்றோம்.

பேரின்பன் : நாங்களும் போகின்றோம். அங்கே சிவராத்திரி விழாச் சிறப்பாக நடக்கும்.

ஆனந்தன் : தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலமல்லவா? நாங்கள் அடிக்கடி போய்த் தரிசிக்கவேண்டிய தலம்.

பேரின்பன் : கோணேஸ்வரம் பாடல்பெற்ற தலம். அப்பா எங்களை அங்கு சென்ற பங்குனி மாதம் திருவிழா நடக்கும்பொழுது கூட்டிக்கொண்டு போனார்.

ஆனந்தன் : நானும் கோணேஸ்வரம் போயிருக்கிறேன். கோயில் அமைந்திருக்கும் சுவாமி மலை உச்சியின் இயற்கை வனப்பு மிகவும் அற்புதமானது.

பேரின்பன் : கோணேஸ்வரத்திலிருந்து நாங்கள் மூதாரில் இருக்கும் வெருகலம்பதிக்குப் போனோம். கோயில் வெருகல் ஆற்றங்கரையிலிருக்கிறது. மூல மூர்த்தி கந்தசுவாமியார். கோயில் மிகவும் பழமையானது. அக்கம் பக்கம் எல்லாம் அடர்ந்த காடு. கோயில் மிகவும் அமைதியாக இருக்கும். நீ கட்டாயம் அங்கு ஒரு தரம் போகவேண்டும்.

ஆனந்தன் : கிட்டத்தட்டக் கதிர்காமம் போல இருக்குமா? கதிர்காமத்திலும் அக்கம் பக்கம் காடு. அயலிலே மாணிக்க கங்கை ஓடுகிறது.

பேரின்பன் : ஒரு வித்தியாசம். கதிர்காமத்திலே வாய்கட்டிக் கப்புருளைமார் அல்லவா பூசை செய்கிறார்கள். ஆனால் வெருகலில் நம்மூர்க் கோயில்களிற் போலப் பிராமணக் குருக்கள் பூசை செய்கிறார்.

ஆனந்தன் : வாய்கட்டிப் பூசை செய்வதை நினைக்கும்போது மண்டுர்க் கந்தசுவாமி கோயில் நினைவிற்கு வருகிறது. அப்பா மட்டக்களப்பில் வேலை செய்யும்பொழுது விடுமுறை நாள்களில் அங்கு செல்ல வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அங்கும் அர்ச்சகர் வாய்கட்டித்தான் பூசை செய்வார்.

பேரின்பன் : நம்நாட்டுக் கோயில்களில் எனக்கு நன்றாய்ப் பிடித்தது சிலாபத்திலுள்ள முன்னேஸ்வரம். கோயிலுக்கு ஒருபுறத்தே தெதுரு ஓயாவின் நீர்வளம். மறுபுறம் தாமரைத் தடாகம். முன்புறம் பரந்த வயற்பிரதேசம். இந்தச் சூழ் நிலையிற் கடவுளைப் பற்றிய சிந்தனை தானே வருமல்லவா?

ஆனந்தன் : நயினாதிவிலுள்ள நாகம்மாள் கோயிலும் இயற்கைச் சூழலில் அமைந்துள்ளது. கடலைப் பார்த்துக்கொண்டு அம்பாள் வீற்றிருப்பது மிக அழகாக இருக்கும். பள்ளிக்கூட விடுதலை காலத்தில் நயினாதிவுக்கு யாத்திரை போனால் நல்லது.

பேரின்பன் : சொன்னாற்போல், வருகிற மார்கழி மாதம் இந்தியத் தல யாத்திரை போவதாகச் சொன்னீரே, அத்திட்டம் என்னவாயிற்று?

ஆனந்தன் : போகிறோம். அப்பா போருமிடங்களின் விபரங்கள் சொன்னார். முருகனுடைய படை வீடுகள்—அதாவது திருச்செந்தூர், திருப்பரங்குன்றம், சுவாமிமலை, பழநி, பழமுதிர்சோலை, திருத்தணிகை—ஆகியவற்றைத் தரிசிப்போம்.

பேரின்பன் : திருப்பரங்குன்றிலிருந்து ஆறுமைல் தூரத்தில் மதுரை இருக்கிறது. அங்கே போகவில்லையா?

ஆனந்தன் : பாண்டிய மன்னர் நாகும் போற்றிய சொக்க நாதப் பெருமானைப் பார்க்காமலா? சொக்க நாதரையும் மீனாட்சி அம்மையாரையும் கட்டாயத் தரிசிப்போம்.

பேரின்பன் : வேறெங்கு போகிறீர்கள்?

ஆனந்தன் : சிதம்பரம். அது கோயில்களிற் கோயில் அல்லவா? அதோடு நடராஜப் பெருமானைத் தரிசிக்காத யாத்திரை என்ன யாத்திரை. வியாக்கிரபாதரும் பதஞ்சலியும் எமக்கு அந்த நடனக் காட்சியின் மகிமையை உணர்த்தியுள்ளார்கள். போய்ப் பார்ப்போம்.

பேரின்பன் : திருவாதிரையன்று அங்கு நின்றால் தேர்த் திருவிழாவையும் பார்க்கலாமே.

ஆனந்தன் : அப்படித்தான் திட்டம். கடைசியாகச் சென்னை யிலே இரண்டு நாட்கள் தங்குவோம். அங்கே திருமயிலாப்பூரையும் திருவொற்றியூரையும் தரிசிக்க யோசனை.

பயிற்சி :

1. இலங்கையிற் சிவராத்திரி விழா சிறப்பாக நடைபெறும் மிகப் பழைய சிவாலயம் ஒன்று கூறுக.
2. இலங்கையிலுள்ள சிவாலயங்கள் சில கூறுக.
3. இலங்கையிலுள்ள முருகன் ஆலயங்கள் சில கூறுக.
4. இந்தியாவிலுள்ள சிறந்த தலயாத்திரைத் தலங்கள் சில கூறுக.
5. முருகனுடைய ஆறுப்படை வீடுகளும் எவை?

29. நகுஷன்

பலகாலந் தவம் செய்தால் தேவலோகப் பதவி கிடைக்கும். நூறு அசுவமேத யாகங்கள் செய்தால் தேவேந்திரனாக ஆகலாம். பூவுலக அரசன் ஒருவன் இங்ஙனம் தவமும் யாகமும் செய்து இந்திர பதவியை அடைந்தான். அவனுடைய பெயர் நகுஷன்.

நகுஷனுக்கு இந்திர பதவி கிடைத்தவுடன் அகம்பாவம் மேலிட்டது. தன்னைவிடப் பெரியவர்கள் இல்லையென்று பெருமை கொண்டான். பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன் இவர்களை விடத் தான் எந்தவிதத்திலுங் குறைந்தவனல்லன் என்று சொல்லிக்கொண்டான்.

இந்திர பதவி அடைந்தவர்களை முனிவர்கள் கௌரவிப்பது வழக்கம். முனிவர்களில் மிகப் பெரிய முனிவர்கள் ஏழுபேர். சப்தரிஷிகள் என்று அவர்களை எல்லோரும் போற்றி வணங்குவார்கள். அவர்கள் சிவ பக்தியிற் சிறந்தவர்கள். அவர்களில் மிக முக்கியமானவர் அகத்திய மகா முனிவராவார்.

இந்த ஏழு முனிவர்களும் புதிதாக இந்திர பதவியடைந்த நகுஷனைக் கனம்பண்ணித் தமது ஆசியை வழங்க நினைத்தார்கள். தேவேந்திரனுடைய பல்லக்கைச் சுமந்து சென்று அவனைச் சிறப்பிக்க எண்ணினார்கள் பெருமை பொருந்திய முனிவர்கள் தனது பல்லக்கைத் தாங்குகின்றார்கள் என்றவுடன் நகுஷனுக்குக் கர்வம் தலைக்குமேல் ஏறிற்று. வயதாலே தளர்ந்தவர்களான அம் முனிவர்கள் தமது அன்பின் காரணமாகத் தேவேந்திரனின் பல்லக்கைச் சுமந்து மெல்ல மெல்லச் சென்றார்கள்.

நகுஷன் அவர்களைப் பார்த்து 'வேகமாகப் போங்கள்' என்று அடிக்கடி கூறினான். அந்தக் குறிப்புத் தோன்ற 'சரீப்ப சரீப்ப' என்று சொல்லி அகத்தியரை விரட்டினான்

அகத்தியருக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது, ‘முனிவர்களின் பெருமை அறியாத நீ சர்ப்பமாகவே போகக் கடவாய்’ என்று கூறினார். இந்திர பதவியெல்லாம் இழந்து மலைப் பாம்பாக மாறினான் நகுஷன்.

வீண் பெருமையும், பெரியோரை மதியாமையுமே நகுஷனுக்கு இக் கதியை ஏற்படுத்தின.

பயிற்சி :

1. நகுஷனுக்கு அகம்பாவம் ஏற்பட்டதேன்?
2. முனிவர்களுள்ளே தலைசிறந்தவர் யார்?
3. முனிவர்கள் நகுஷனை எவ்வாறு கௌரவிக்க எண்ணினார்கள்?
4. முனிவர்கள் பல்லக்கைச் சுமந்து சென்றபோது நகுஷன் அவர்களிடம் யாது கூறினான்?
5. அகத்தியர் நகுஷனைக் கோபித்துக் கூறியது யாது?
6. நகுஷனுக்குத் துர்க்கதி ஏற்பட்டதேன்?

30. கண்ணனின் உபதேசம்

பாரத நாட்டிலே அரசு செய்த திருதாட்டரனுக்குத் துரியோதனன் முதலிய நூறு பிள்ளைகள் இருந்தனர். இவர் களைக் கௌரவ புத்திரர் என்பர். அவனுடைய தம்பியாகிய பாண்டுவுக்கு ஐந்து புத்திரர். இவர்கள் பஞ்சபாண்டவர் எனப்பட்டனர். கௌரவர், பாண்டவர் ஆகியவர்களில் நாட்டை யார் ஆளுவது என்னும் விடயத்தில் பெரிய யுத்தம் ஏற்பட்டது. இதுவே பாரதப்போர் எனப்படும்.

பாண்டவர்களில் ஒருவனாகிய அருச்சுனன் கண்ண பிரானின் நண்பன். போரிலே அருச்சுனனுக்குத் தேரோட்டு வதற்குக் கண்ணன் இசைந்தான்.

போர் தொடங்கியது. கண்ணன் தேர் செலுத்த அருச்சுனன் போர்க் களம் அடைந்தான். போர்க் களத்திலே மறு பக்கத்திலே நிற்பவர்களைப் பார்த்தான். தனக்கு வில்வித்தை கற்பித்த ஆசிரியரும், தன் உறவினரும், உடன் பிறவாச் சகோதரர்களுமே நிற்பதைக் கண்டான். அவனது மனம் கலங்கியது. இவர்களையா நான் யுத்தம் செய்து அழிப்பது என்று எண்ணிச் சோர்வடைந்தான்.

அருச்சுனனுடைய மனநிலையைப் புரிந்துகொண்டான் கண்ணன். “பார்த்தா, யுத்தம் செய்யவேண்டிய நேரத்தில் மனம் கலங்குவது வீரனுக்கு அழகன்று. இப்பொழுது நீ உன்னுடைய கடமையைச் செய். மனம் கலங்காதே” என்று கண்ணன் அறிவுரை கூறினான். இந்த அறிவுரையாகிய உபதேசமே பகவத் கீதை எனப்படும்.

அருச்சுனன் மனம் தெளிந்து போர்செய்யத் தொடங்கினான்.

பயிற்சி:

1. பாரதப்போர் ஏன் ஏற்பட்டது?
2. அருச்சுனனுடைய தேரோட்டி யார்?
3. அருச்சுனனுக்கு ஏன் சோர்வு ஏற்பட்டது?
4. அருச்சுனனுடைய சோர்வைக் கண்ணன் எப்படிப் போக்கினார்?
5. கண்ணனுடைய உபதேசத்தை எப்படி வழங்குவோம்?

31. நாவலர் நன்மொழி

நாவலர் பெருமான் சைவப் பாடசாலைகளை ஆரம்பித்தார். தேவார திருவாசகங்களை முறைப்படி ஒதுவதற்கு ஊக்கம் அளித்தார். கோயில் வழிபாடு நல்லொழுக்கம் முதலியவற்றைப் பற்றி மக்களுக்குப் போதித்தார்.

இன்று சைவப் பிள்ளைகள் சைவ சமயச் சூழலிலே கல்வி கற்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. கோயில்கள் முறையாக நடத்தப்படுகின்றன இசையோடு திருவருட்பாக்களைப் பாடுவது பரவி வருகிறது. இந்தச் சிறந்த நிலைக்கு நாவலர் பெருமான் தம் வாழ்நாளில் இட்ட வித்தும் அளித்த ஊக்க முமே காரணம்.

ஆறுமுகநாவலர் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரிலே ஏறக் குறைய நூற்றைம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பிறந்தவர். அவர் சைவ சமயத்தையும் தமிழ்மொழியையும் வளர்ப்பதற்காக அரும்பாடுபட்டார். பல நூல்களை எழுதினார். எத்தனையோ பழைய, சிறந்த நூல்களைப் பார்வையிட்டு அச்சிட்டார்.

நாவலர் பெருமான் பெரியவர்களுக்கு மட்டுமன்றிச் சிறுவர்களுக்கான சிறிய நூல்களையும் எழுதியிருக்கிறார். அவர் எழுதிய சைவ வினாவிடைகளும் பாலபாடங்களும் இத்தகையன. அவருடைய முதலாஞ் சைவ வினாவிடையிலிருந்து சில பகுதிகளைக் கீழே தருகிறோம். பிள்ளைகளே! படித்துப் பயனடையுங்கள்.

கடவுளியல்

1. உலகத்துக்குக் கருத்தா யாவர்?

சிவபெருமான்.

2. சிவபெருமான் எப்படிப்பட்டவர்?

என்றும் உள்ளவர், எங்கும் நிறைந்தவர், எல்லாம் அறிபவர், எல்லாம் வல்லவர்.

3. சிவபெருமான் ஆன்மாக்களுக்காகச் செய்யுந் தொழில்
கள் எவை?
படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் மூன்றுமாம்.
4. சிவபெருமான் ஆன்மாக்களுக்காகச் செய்யுந் தொழில்
களை எதைக்கொண்டு செய்வார்?
தமது சத்தியைக்கொண்டு செய்வார்.
5. சத்தி என்னுஞ் சொல்லுக்குப் பொருள் யாது?
வல்லமை.
6. சிவபெருமானுக்குச் சத்தி யாவர்?
உமாதேவியார்.
7. சிவபெருமானுடைய திருக்குமாரர்கள் யாவர்?
விநாயகக் கடவுள், வைரவக் கடவுள், வீரபத்திரக்
கடவுள், சுப்பிரமணியக் கடவுள் என்னும் நால்வர்.
8. சிவபெருமான் ஆன்மாக்களுக்கு அருள் செய்யும்
பொருட்டு உமாதேவியாரோடும் எழுந்தருளியிருக்கும்
முக்கிய ஸ்தானம் யாது?
திருக்கைலாசமலை.
9. சிவபெருமான் ஆன்மாக்களுக்கு எவ்விடங்களிலேநின்று
அருள் செய்வர்?
சிவலிங்கம் முதலாகிய திருமேனிகளிடத்திலும். சைவா
சாரியரிடத்திலும் நின்று அருள் செய்வர்.

நித்திய கருமவியல்

10. நாடோறும் நியமமாக எந்த நேரத்திலே நித்திரை
விட்டெழுதல் வேண்டும்?
சூரியன் உதிக்க ஐந்து நாழிகைக்கு முன்னே நித்திரை
விட்டெழுதல் வேண்டும்.

11. நித்திரை விட்டெழுந்தவுடன் யாது செய்தல் வேண்டும்?
விபூதி தரித்துச் சிவபெருமானைத் தியானித்துத்
தோத்திரஞ் செய்துகொண்டு பாடங்களைப் படித்தல்
வேண்டும்.

சிவாலய தரிசனவியல்

12. சிவபெருமானை வழிபடுதற்கு உரிய முக்கிய ஸ்தானம்
யாது?
திருக்கோயில்.
13. திருக்கோயிலுக்கு எப்படிப் போதல் வேண்டும்?
ஸ்நானஞ்செய்து, தோய்த்துலர்ந்த வஸ்திரந் தரித்து,
விபூதி இட்டுக்கொண்டு போதல் வேண்டும்.
14. திருக்கோயிலுக்குச் சமீபித்தவுடனே யாது செய்தல்
வேண்டும்?
தூலவிங்கமாகிய திருக்கோபுரத்தைத் தரிசித்து, இரண்டு
கைகளையுஞ் சிரசிலே குவித்து, சிவநாமங்களை உச்ச
ரித்துக்கொண்டு உள்ளே போதல் வேண்டும்.
15. திருக்கோயிலினுள்ளே போனவுடன் யாது செய்தல்
வேண்டும்?
பலிபீடத்துக்கு இப்பால் நமஸ்காரம் பண்ணல்
வேண்டும்
16. கிழக்கு நோக்கிய சந்நிதானத்திலும், மேற்கு நோக்கிய
சந்நிதானத்திலும், எந்தத் திக்கிலே தலைவைத்து நமஸ்
காரம் பண்ணல் வேண்டும்?
வடக்கே தலைவைத்து நமஸ்காரம் பண்ணல் வேண்டும்.
17. தெற்கு நோக்கிய சந்நிதானத்திலும், வடக்கு நோக்கிய
சந்நிதானத்திலும், எந்தத் திக்கிலே தலைவைத்து நமஸ்
காரம் பண்ணல் வேண்டும்?
கிழக்கே தலைவைத்து நமஸ்காரம் பண்ணல் வேண்டும்.

18. எத்தத் திக்குகளிலே கால்தீடி நமஸ்காரம் பண்ணலாகாது ?
கிழக்கிலும், வடக்கிலும் கால் தீடி நமஸ்காரம் பண்ணலாகாது.
19. ஆடவர்கள் என்ன நமஸ்காரம் பண்ணல் வேண்டும் ?
அட்டாங்க நமஸ்காரம் பண்ணல் வேண்டும்.
20. அட்டாங்க நமஸ்காரமாவது யாது ?
தலை, கையிரண்டு, செவியிரண்டு, மோவாய், புயங்க விரண்டு என்னும் எட்டவயவமும் நிலத்திலே பொருந்தும்படி வணங்குதல்.
21. பெண்கள் என்ன நமஸ்காரம் பண்ணல் வேண்டும் ?
பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் பண்ணல் வேண்டும்.
22. பஞ்சாங்க நமஸ்காரமாவது யாது ?
தலை, கையிரண்டு, முழுத்தாவிர்ண்டு என்னும் ஐந் தவயவமும் நிலத்திலே பொருந்தும்படி வணங்குதல்.
23. நமஸ்காரம் எத்தனைதரம் பண்ணல் வேண்டும் ?
மூன்று தரமாயினும், ஐந்து தரமாயினும், ஏழு தரமாயினும், ஒன்பது தரமாயினும் பண்ணல் வேண்டும். ஒருதரம் இருதரம் பண்ணுதல் குற்றம்.
24. நமஸ்காரம் பண்ணியபின் யாது செய்தல் வேண்டும் ?
பிரதட்சிணம் பண்ணல் வேண்டும்.
25. எப்படிப் பிரதட்சிணம் பண்ணல் வேண்டும் ?
இரண்டு கைகளையும் சிரசிலேனும் மார்பிலேனுங் குவித்து, சிவநாமங்களை உச்சரித்துக்கொண்டு, கால் களை மேல்ல வைத்துப் பிரதட்சிணம் பண்ணல் வேண்டும்.

26. பிரதட்சிணம் எத்தனைதரம் பண்ணல் வேண்டும்?
மூன்று தரமாயினும், ஐந்து தரமாயினும், ஏழு தரமாயினும், ஒன்பது தரமாயினும் பண்ணல் வேண்டும்.
27. சுவாமி சந்திதானங்களை எந்த முறையாகத் தரிசனஞ் செய்தல் வேண்டும்?
முன் விக்கினேசுரரைத் தரிசனஞ் செய்து, பின் சிவலிங்கப் பெருமானையும் உமாதேவியாரையுந் தரிசனஞ் செய்து, விழுதி வாங்கித் தரித்துக்கொண்டு, அதன்பின் சபாபதி, தட்சிணமூர்த்தி, சோமாஸ்கந்தர், சந்திரசேகரர், சுப்பிரமணியர் முதலிய மூர்த்திகளைத் தரிசனஞ் செய்தல் வேண்டும்,
28. விக்கினேசுரரைத் தரிசிக்கும்பொழுது யாது செய்தல் வேண்டும்?
முட்டியாகப் பிடித்த இரண்டு கைகளினாலும் நெற்றியிலே மூன்று முறை குட்டி, வலக் காதை இடக் கையினாலும், இடக் காதை வலக் கையினாலும் பிடித்துக் கொண்டு மூன்றுமுறை தாழ்ந்தெழுந்து, கும்பிடல் வேண்டும்.
29. சந்திதானங்களிலே தரிசனம் பண்ணும்பொழுதெல்லாம் யாது செய்தல் வேண்டும்?
இரண்டு கைகளையுஞ் சிரசிலாயினும் மார்பிலாயினும் குவித்துக்கொண்டு, மனங் கசிந்துருகத் தோத்திரஞ் செய்தல் வேண்டும்.
30. எந்தக் காலத்திற் சுவாமி தரிசனஞ் செய்யலாகாது?
அபிஷேகம் நிவேதனம் முதலியவை நடக்கும்பொழுது தரிசனஞ் செய்யலாகாது.
31. அபிஷேக காலத்திலே பிரதட்சிண நமஸ்காரங்களும் பண்ணலாகாதா?
அப்பொழுது உட்பிரகாரத்திலே பண்ணலாகாது.

32. தரிசனம் முடிந்தவுடன் யாது செய்தல் வேண்டும் ?
சண்டேசுரர் சந்நிதியை அடைந்து, கும்பிட்டு, மூன்று முறை கைகொட்டி, சிவதரிசனபலத்தைத் தரும் பொருட்டுப் பிரார்த்தித்தல் வேண்டும்.
33. சண்டேசுர தரிசனத்தின் பின் யாது செய்தல் வேண்டும் ?
சிவசந்நிதானத்தை அடைந்து, நமஸ்காரம் பண்ணி, இருந்து, ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தில் இயன்ற உருச் செபித்துக் கொண்டு, எழுந்து, வீட்டுக்குப் போதல் வேண்டும்.
34. நித்தியமும் நியமமாக ஆலய தரிசனஞ் செய்ய இயலாதவர் யாது செய்தல் வேண்டும் ?
சோமவாரம், மங்கலவாரம், சுக்கிரவாரம், பிரதோசம், பெளர்ணிமை, அமாவாசை, திருவாதிரை, கார்த்திகை, மாதப்பிறப்பு, சூரியகிரகணம், சந்திரகிரகணம், சிவராத்திரி, நவராத்திரி முதலிய புண்ணிய காலங்களிலாயினும் தரிசனஞ் செய்தல் வேண்டும்.
35. திருக்கோயிலிலே செய்யத் தகாத குற்றங்கள் யாவை ?
ஆசாரமில்லாது போதல், கால் கழுவாது போதல், எச்சிலுமிழ்தல், மலசலங் கழித்தல், மூக்குநீர் சிந்துதல், ஆசனத்திருத்தல், சயனித்தல், காலை நீட்டிக்கொண்டிருத்தல், மயிர்கோதி முடித்தல், சூதாடல், பாக்கு வெற்றிலையுண்டல், சிரசிலே வஸ்திரம் தரித்துக்கொள்ளுதல், தோளிலே உத்தரியம் இட்டுக்கொள்ளுதல், சட்டை இட்டுக்கொள்ளுதல், பாதரட்சை இட்டுக்கொள்ளுதல், விக்கிரகத்தைத் தொடுதல், நிருமாலியத்தைக் கடத்தல், நிருமாலியத்தை மிதித்தல், தூபி. துவசத் தப்பம், பலிபீடம், விக்கிரகம் என்னும் இவைகளின் நிழலை மிதித்தல், வீண்வார்த்தை பேசல். சிரித்தல், சண்டையிடுதல், வினையாடுதல், சுவாமிக்கும் பலிபீடத்துக்கும் குறுக்கே போதல் முதலானவைகளாம்

ஆறுமுக நாவலர்

தூல் வெளியீட்டு உபகுழு
 கலாநிதி வே. இராமகிருஷ்ணன்
 திரு. சி. முருகவேள்
 திருமதி பராசக்தி சுந்தரலிங்கம்
 திரு. ந. சண்முகரத்தினம்
 திரு. செ. வேலாயுதபிள்ளை
 திருமதி பாலம் லக்ஷ்மணன்

எழுத்தாளர் குழு

திருமதி புவனேஸ்வரி அருணாசலம்
 திருமதி மனோன்மணி நாகநாதன்
 திருமதி பரமேஸ்வரி அழகரத்தினம்
 திருமதி பத்மா சோமகாந்தன்
 திரு. க. சி. சண்முகம்
 திரு. கு. குருசுவாமி

ஒளியர் குழு

திரு. ஆ. இராயசயா
 திரு. ஆசைப்பிள்ளை ஞானசேகரம்
 திரு. ஜனார்த்தனன் இரத்தினசபாபதி

பதிப்பாளியர்

திரு. வே. வல்லிபுரம்